

זאלן מיר זיך נאכאמאל טרעפן איידער'ן ענדיגן דעם
שידוך?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך בין א בחור וואס איז מקורב געווארן צו היכל הקודש; עס גייט נישט דורך א טאג וואס איך זאל נישט לערנען מיינע קביעות'דיגע שיעורים אין תורה און איך טו אסאך הפצה ברוך השם.

איך האב געוואלט פֿרעגן וועגן א שידוך; מען האט מיר אנגעטראגן א גוטע שידוך פון זייער א גוטע משפחה, מיינע עלטערן האבן זיך גוט נאכגעפֿרעגט און זענען זייער צופרידן פון די מיידל, און איך אויך; איך ווייס נאר נישט אויב איך דארף זיי זאגן איבער דעם וואס איך טו אין הפצה, אָדער אָפּשַׁר דאַרף איך טאַקע אויפֿהערן טון הפצה?

בכלל ווי אזוי גייט מען דא ווייטער? דארף מען זיך מער נאכפֿרעגן, דארף איך זיך נאכאמאל טרעפן מיט איר, אָדער אָפּשַׁר איז דא אַנדערע זאַכן וואס איך דאַרף נאָך טון פאר'ן ענדיגן דעם שידוך?

יישר פח

תשובה :

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ב' פְּרִשְׁת אַחֲרֵי קְדוּשִׁים, ז' אִייר, שְׁנַת תשפ"א לְפָרֶט
קָטָן

לְכָבוֹד ... נֵרוֹ יֵאִיר

אִיף הָאב עֲרֵהאֲלֵטָן דִּיין בְּרִיוּ.

אַז דִּי מֵיידֶל אִיז אַן עֲרֵלִיכֶע, אַ גֶּעזוֹנְטֶע, אַ צְדִיקֶת - זְאָלֶסטוּ גֵיין ווִיטֶער
מִיט'ן שִׁידוּף.

רַעַד נִישְׁט קִיין אִיבְּרִיגֶע ווערְטֶער; רַעַד נִישְׁט פֿון הֵיכֵל הַקּוֹדֶשׁ, רַעַד
נִישְׁט פֿון הַפְּצָה; דִּי אֲלֶע זַאכֵן קֶענְסְטוּ טוֹן, דוּ דַארְפֶּסט נִישְׁט קִיין רְשׁוּת פֿון
קִינֶעם. אַז דוּ וועסט זײַ פִּירֵן ווי אַ תְּלֵמִיד הֵיכֵל הַקּוֹדֶשׁ, דוּ וועסט רַעַדֵן
שׁיין, דוּ וועסט מְכַבֵּד זײַן דִּיין שְׁווער, דוּ וועסט מְכַבֵּד זײַן דִּיין ווִיב - וועט
דִיר קִינֶער נִישְׁט שְׁטײן אִין וועג, דוּ וועסט קֶענֶען מַאכֵן הַפְּצָה און אַזוי אױף
אַלֶעס.

בְּנוֹגֶע זײַךְ נֶאכְאָמַאל טְרַעפֵן; דָּאס ווענְדֶט זײַךְ אִין דִיר, אַז דוּ שְׁפִירְסט
דוּ ווִילְסט מֶער מְבַרֵר זײַן, דַעמַאֲלֵט קֶענְסְטוּ נֶאכְאָמַאל גֵיין אױף אַ בַּעֲשָׂאוּ.
אִיף פֶּאַרְשְׁטײ פֿון דִּינֶע ווערְטֶער אַז דוּ ווִיטֶער שׁוִין גוּט וואָס דוּ ווִילְסט, דוּ
בִיסְט הֶעכְסְט צופֿרִידֵן, קֶענְסְטוּ שׁוִין גֵיין צום לְחַיִים.
דַּער אִיבְּעֶרְשְׁטֶער זַאל הַעלְפֵן זְאָלֶסט הָאבֵן הַצְלָחָה אִין אֲלֶע עַנְיָנִים.

...

וואו איז דער מקור אז תורה שכתב איז מען יוצא אויף אן
פארשטיין?

שאלה :

לְכָבוֹד דַּער ראש ישיבה שליט"א,

קודם כָּל אַ גְרוִיסֵן יִישׁר פֶּח פֶּאַר דִּי שִׁיעוּרִים און דְּבַרֵי חִיזוּק וואָס זַענֶען בְּאֵמֶת כּפִים
קִרים עַל נַפְשׁ עֵיפָה.

אִין אִינֶע פֿון דִּי שִׁיעוּרִים הָאב אִיךְ גֶּהֱעֶרְט פּוֹנֶעם ראש ישיבה שליט"א אַז אִין

שֶׁלֶחַן עֲרוּד וְעֶרְט גַּעֲפִסְקָנִט אַז בִּי תוֹרָה שְׁבַכְתָּב אִיז מַעַן יוֹצֵא לִימּוּד הַתּוֹרָה אוּד אָן פֶּאָרְשֵׁטִיין. הָאָב אִיז גַּעֲוּוֹאֵלְט פֶּרְעָגֵן אוֹיב דְּעַר רֵאשׁ יְשִׁיבָה וּוֹאֵלְט גַּעֲקֵעֵנְט אַנְצִיִּכְעֵנְעֵן אַ מַרְאָה מְקוּם דְּעֶרְצוּ; אִיז הָאָב גַּעֲזוּכְט אִיז הַלְכוּת תַּלְמוּד תּוֹרָה אָבְעַר לִיִּדְעַר נִישְׁט גַּעֲטָרָאָפֵן.

יִישָׁר פֶּחַ

תשובה :

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ב' פֶּרְשַׁת אַחֲרֵי קְדוּשִׁים, ז' אִיר, שְׁנַת תשפ"א לְפָרְט קָטָן

לְכָבוֹד ... נֵרוֹ זְאִיר

אִיז הָאָב עֲרַהֲאֵלְטֵן דִּיִּן בְּרִיוּ.

דְּעַר מְגֵן אַבְרָהָם זֶאָגְט לְגַבֵּי תוֹרָה שְׁבַעֲל פֶּה (אורח חיים סימן נ, סעיף קטן ב') :
"אִם אִינוּ מְבִינִין] אִינוּ נִקְרָא לִימּוּד", און אַזוי פֶּסְקָנִט דְּעַר שֶׁלֶחַן עֲרוּד הָרַב, בִּיִּם לְעֶרְנֵעֵן תּוֹרָה שְׁבַכְתָּב: "אִם מוֹצִיא בְּשִׁפְתָּיו, אָף עַל פִּי שְׂאִינוּ מְבִינִין אֶפִּילוֹ פְּרוּשׁ הַמְּלוֹת מְפָנִי שֶׁהוּא עִם הָאָרֶץ, הָרִי זֶה מְקַיֵּם מְצוֹת וְלִמְדָתָם; וְלִפְיֶכָף כָּל עִם הָאָרֶץ מְבָרֵךְ בְּרַכַּת הַתּוֹרָה בְּשַׁחַר לְפָנֵי הַפְּסוּקִים וְכֵן כְּשֶׁעוֹלָה לְסִפְר תּוֹרָה (שֶׁלֶחַן עֲרוּד הָרַב הַלְכוּת תַּלְמוּד תּוֹרָה פֶּרֶק ב', סעיף יב)".

אִיז גַּעֲקוּמְעֵן דְּעַר הֵיילִיגְעַר רַבִּי און גַּעֲבֶרְעֵנְגְט פֶּאָר אונזער דוֹר אַ מַתָּנָה טוֹבָה, אַ וועג פֶּאָר יַעֲדֵן אִינְעֵם צוֹ לְעֶרְנֵעֵן - אֶפִּילוֹ מַעַן פֶּאָרְשֵׁטִיִּט נִישְׁט וואס מַעַן לְעֶרְנֵט. דְּעַר רַבִּי זֶאָגְט (שיחות הַר"ן, סימן עו): "שְׂאִין צְרִיכִין בְּלִמּוּד רַק הָאֲמִירָה לְבַד, לומר הַדְּבָרִים כְּסֻדְר, וּמִמִּילָא יְבִינִין", ווען מַעַן לְעֶרְנֵט דֶּאָרְף מַעַן נֶאָר זֶאָגֵן דִּי ווערְטער פון דִּי הֵיילִיגֵעַ תּוֹרָה, אֶפִּילוֹ מַעַן פֶּאָרְשֵׁטִיִּט נִישְׁט, שְׁפֵעֲטֵעַר וועט מַעַן פֶּאָרְשֵׁטִיִּין, "וְלֹא יְבַלְבֵּל דַּעְתוֹ בְּתַחֲלַת לִמּוּדוֹ שְׂרִיצָה לְהִבִּין תְּכָף, וּמַחֲמַת זֶה יִקְשֶׁה לוֹ הַרְבֵּה תְּכָף וְלֹא יְבִינִין כָּלָל, רַק יְכַנִּים מֵחוֹ בְּהַלְמוּד, וַיֹּאמֶר כְּסֻדְר בְּזִרְיוֹת וּמִמִּילָא יְבִינִין", מַעַן זֶאל נִישְׁט ווערְן צַעֲבָרָאָךְ ווען מַעַן זַעַט אַז מַעַן פֶּאָרְשֵׁטִיִּט נִישְׁט דָּאָס לְעֶרְנֵעֵן, ווייל דָּאָס אַלִּינְס אַז מַעַן וויל גְּלִיִּיךְ פֶּאָרְשֵׁטִיִּין - מֵאָכְט שְׁווערער דָּאָס לְעֶרְנֵעֵן, נֶאָר מַעַן זֶאל בְּלוֹיז זֶאָגֵן דִּי ווערְטער כְּסֻדְרֵן און מַעַן וועט פון זיך אַלִּינְס

פֶּאֲרֶשְׁטִיין, "וְאִם לֹא יִבִּין תִּכְפֹּר", און אויב מען פֶּאֲרֶשְׁטִיט נישט דעם עֲרֶשֶׁטן מַאל, "יִבִּין אַחַר כֵּף", וועט מען עס פֶּאֲרֶשְׁטִיטן בייס צווייטן מַאל, "וְאִם יִשְׁאַרוּ אֵיזָה דְּבָרִים, שְׂאָף עַל פִּי כֵן לֹא יוּכַל לַעֲמֹד עַל פְּנֵיתוֹ", און אויב מען וועט נישט פֶּאֲרֶשְׁטִיטן דעם צווייטן מַאל, "מַה בְּכַף" – אֵיז וְאִם? אֵיז אויף גֶּאָרְנִישֵׁט, "כִּי מַעֲלַת רַבּוּי הַלְמוּד עוֹלָה עַל הַכֹּל", ווייל דאס לערנען אליינס אֵיז גֶּרַעסער פון אלעס, אַזוֹי ווי חֲכָמֵינוּ זְכוֹרֵנָם לְבִרְכָה זָאָגן (שְׁבַת סג ע"א; עֲבוּדָה זָרָה ט).: "לְגִמּוֹר וְהִדֵּר לְסִבּוֹר, וְאָף עַל גֵּב דְּלָא יֵדַע מַה קָאָמַר", אַז אַ מַעֲנִיטֵשׁ זַאל קוֹדֵם אַסאַך זָאָגן די ווערטער פון די הייליגע תּוֹרָה, אַפִּילוּ עַר פֶּאֲרֶשְׁטִיט נישט וואס ער לערנט, און דערנאך זאל ער לערנען צו פֶּאֲרֶשְׁטִיטן, "כִּי עַל יְדֵי רַבּוּי הַלְמוּד, שְׂיִלְמַד בְּמַהִירוֹת וַיִּזְכָּה לְלַמֵּד הַרְבֵּה, עַל יְדֵי זֶה יִזְכָּה לַעֲבֹר כְּמָה פְּעָמִים אֵלוֹ הַסְּפָרִים שְׁלוּמַד – לְגִמְרָם, וְלַחֲזוֹר לְהַתְחִיל וּלְגִמְרָם פַּעַם אַחַר פַּעַם, וְעַל יְדֵי זֶה מִמִּילָא יִבִּין וְכוּ", ווייל אַז מען געוואוינט זיך צו צו לערנען שְׁנַעַל לערנט מען דאך זייער אַסאַך, דוּרְכְּדַעַם אֵיז מען זוכה איבערצוגיין יעדע זאך זייער אַסאַך מַאל, ביז מען אֵיז זוכה צו פֶּאֲרֶשְׁטִיטן וואס מען לערנט.

דער רבי האט זייער אַסאַך גערעדט צו אונז פון לערנען אויף דעם וועג, מען זאל נישט זוכן צו פֶּאֲרֶשְׁטִיטן גלייך ווען מען לערנט, נאר מען זאל לערנען אַסאַך אָן פֶּאֲרֶשְׁטִיטן ביז מען וועט זוכה זיין צו פֶּאֲרֶשְׁטִיטן. ווייל דאס אֵיז אַ גאַר גוטע עצה צו קענען לערנען, דוּרְךָ דעם וועג קען מען זוכה זיין צו לערנען און אַנקומען צו די גאַנצע תּוֹרָה, און בייס סוף אֵיז מען זוכה צו פֶּאֲרֶשְׁטִיטן אַסאַך מער ווי ווען מען לערנט מיט'ן ציל גלייך צו פֶּאֲרֶשְׁטִיטן מיט אלע דקדוקים.

ווען מען לערנט אויף דעם סדר דרך הלימוד אֵיז מען זוכה אַנצווקומען אַסאַך מער ווי ווען מען לערנט שטייט און מען קלערט אַרײַן אין יעדע ווארט, וואס דאס שטערט נאר דאס לערנען, "וְכַמָּה בְּנֵי אָדָם פְּסָקוּ מִלְמוּדָם לְגִמְרֵי עַל יְדֵי רַבּוּי הַדְּקֻדּוּקִים שְׁלָהֶם, וּמֵאֻמָּה לֹא נִשְׂאָר בְּיָדָם", און זייער אַסאַך מענטשן האבן אינגאנצן אויפֿגעהערט צו לערנען צוליב דעם וואס זיי האבן געלערנט און געקוועטשט וכו'.

”אבל כשינגיל עצמו ללמד במהירות פנזפר לעיל – בלי דקדוקים הרבה, התורה תתקים בידו, ויזכה ללמד הרבה מאד, גמרא ופוסקים כלם, ותנ”ך, מדרשים וספרי הזוהר וקבלה, ושאר ספרים כלם”, אז א מענטש געוואוינט זיך צו צו לערנען שנעלערהייט – אזוי ווי אויבן דערמאנט, וועט ער זוכה זיין צו לערנען זייער אסאך; ער וועט זוכה זיין דורכצולערנען די גאנצע תורה – גמרא מיט אלע פוסקים, תנ”ך מיט אלע מדרשים און זוהר הקדוש, ”וכבר מבאר שיחתו של רבנו זכרוננו לברכה, שטוב לאדם שיעבר בחייו בכל הספרים של התורה הקדושה”, אזוי ווי דער רבי האט געוואלט אז מיר זאלן דורך לערנען כל התורה כולה (עיין שיחות הר”ן, סימן כח), עיין שם.

דער רבי קומט נישט קריגן אויף די הלכה, דער רבי געבט א וועג ווי אזוי מען קען זוכה זיין צוצוקומען צו הבנת התורה; דאס איז א מציאות, די אלע וואס האבן געפאלגט דעם רבי’ן זענען געווארן גרויסע תלמידי חכמים, גרויסע צדיקים.

איך וועל ענדיגן מיט א שטיקל פון מוהרא”ש’ס צוואה (צוואת מוהרא”ש, אות יג): ”מיינע טייערע קינדער און מיינע טייערע תלמידים וועלכע לערנען מיינע ספרים, איך בעט אייך זייער אז איר זאלט אייך גוט איבער קלערן וואס עס גייט פאר אויף די וועלט. ווען מען טראכט גוט אריין אין דאס לעבן אויף דער וועלט זעט מען אז דאס לעבן לויפט דורך זייער שנעל, דאס גאנצע לעבן איז נישט מער ווי אן אויגן בליק, ווי די שאטן פון א פייגל וואס פליעט דורך, אט איז מען דא און אט גייט מען שוין צוריק אין דער ערד.

און דאן, ווען מען גייט ארוועק פון דער וועלט, בלייבט גארנישט איבער פונעם מענטש, נאר די גוטע זאכן וואס מען האט זוכה געווען אריינצוכאפן אויף דער וועלט. די משנה זאגט (אבות פרק ו’) ”אין מלוין לו להאדם לא כסף וזהב, ולא אבנים טובים ומרגליות, אלא תורה ומעשים טובים בלבד” – עס באגלייט נישט א מענטש, נישט קיין גאלד און זילבער, און נישט קיין טייערע דיאמאנט שטיינער, נאר תורה און מעשים טובים.

דעריבער דארפט איר געדענקען די טייערע מתנה וואס מיר האבן באקומען פון רבי’ן, וואס דאס איז דער ”סדר דרך הלימוד”, וואס דורך די

גְּרִינְגֶּע און גַּעשְׁמאַקע וועג קענט איר זוכה זיין אדורך צו גיין און דורך שפּאַצירן ממש אין אלע חלקים פון די גאַנצע תּוֹרָה, אין מקרא, משנה און גמרא, אין בבלי, ירושלמי און תוספתא, דעם גאַנצן רמב"ם, טור און שלחן ערוך, אלע סארט מדרשים, די גרויסע מדרשים און די קלענערע, ספרא, ספרי און מכילתא, אלע ספרי הזהר הקדוש און תקוני זוהר, אלע כתבי אריז"ל, אלע חסידישע ספרים פון די תלמידי בעל שם טוב זי"ע, אלע ספרי מוסר, אלע ספרי פוסקים, אלע הלכה ספרים, און אזוי ווייטער.

נאר די הייליגע תורה וואס מען האט אריינגעכאפט צו לערנען דא אויף די וועלט, נאר דאס וועט איר מיטנעמען אויף יענע וועלט, נאר דאס איז אייער עשירות אויף די וועלט און אויף יענע וועלט. אויב האט מען נישט קיין תורה, איז די גאַנצע לעבן גארנישט ווערד. א מענטש ווערט געמאסטן לויט וויפיל תורה ער האט געלערנט, לויט וויפיל ער האט זיך געפלייסט צו לערנען און עוסק זיין אין די הייליגע תורה.

די תורה איז די חכמה פונעם אייבערשטן, ווען א מענטש לייגט זיך אריין אין די תורה, נעמט ער אריין אין זיך דעם אייבערשטנס חכמה, און דאס איז די בעסטע זאך וואס מען קען נאר טון. עס איז נישטא נאך אזא זיסע און געשמאקע זאך ווי די הייליגע תורה, חז"ל זאגן (אבות פרק ו') "אין טוב אלא תורה, שנאמר (משלי ד, ב) כי לקח טוב נתתי לכם תורתי אל תעזבו" - עס איז נישט דא נאך אזא גוטע זאך אזוי ווי תורה. אויבן אין הימל איז נאר חשוב תורה.

דעריבער בעט איהן אייך, מיינע טייערע קינדער און תלמידים, זעט צו באשטימען צייט צו לערנען תורה, צו אראפ גנב'ענען צייט צו לערנען יעדן טאג די הייליגע תורה, געדענקט גוט אז נאר דאס וועט בלייבן פון אייך. וויפיל מען כאפט אריין איז גוט, "אחד המרבה ואחד הממעיט, ובבלבד שיכון את לבו לשמים". זעט צו אנטלויפן פון מענטשן וואס פארברענגען די טייערע צייט מיט שטותים והבלים, מיט נארישקייטן, אדער נאך ערגער, מיט זאכן וואס מען טאר נישט רעדן, ווי לשון הרע, רכילות און ליצנות א.א.וו. זעט צו אנטלויפן יעדן טאג צו די הייליגע תורה, ממש מיט מסירת

נִפְשׁ.

ווען איר וועט אַנקומען אויפן עולם האַמֶּת דאן וועט איר זיך אַליין איבערצייגן אין די ריכטיגקייט פון דעם "סדר דרך הלימוד" וואס דער רבי האט אונז געגעבן. עס איז אַ שְׂאֵד די צייט זיך צו טענה'ען מיט מענטשן איבערן "סדר דרך הלימוד". "טעמו וראו כי טוב ה'" - פּרוּבירט עס אַליין אויס, וועט איר זען ווי געשמאק און זיס דאס איז. ווען איר וועט זיך צוגעוואוינען צו לערנען אויפן "סדר דרך הלימוד" וועט איר שפירן אַלע גוטע טעמים דערין, דאס וועט אייך געבן אַ חיות אויף די וועלט און אויף יענע וועלט.

וואויל איז דעם וואס לאזט זיך נישט נארן, ער ווייסט אז דער עיקר פארנוואס מען לערנט תורה איז נאר צו טון די ווילן פונעם אייבערשטן, מען לערנט פֿדי מקיים צו זיין די מצות פונעם אייבערשטן, צו מאכן א נחת רוח פארן אייבערשטן. און דאן איז דאס גאַנצע לערנען ממש "תורה לשמה" מען לערנט נאר פארן אייבערשטן און נישט אויף צו באקומען פֿבוד פון מענטשן, צו הייסן א רב, א למדן, א צדיק אָדער א בעל מקובל, מען לערנט נאר פשוט פארן אייבערשטן'ס וועגן, עס איז נישטא קיין גרעסערע זאך פון דעם. אויב וועט איר מיר פאלגן מיט דעם וועט איר בכלל נישט חרטה האבן, נישט אויף די וועלט און נישט אויף יענע וועלט", עד כאן.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

ווי אזוי פירט מען זיך אינעם יום החופה?

שאלה:

לְכָבוֹד דְּעַר רֵאשׁ יִשִּׁיבָה שְׁלִיט"א,

איך בין א כלה ברוך השם און מען גרייט זיך אויף די חתונה, וויל איך פֿרעגן וואס מען דארף טון אין דעם גרויסן טאג פון יום החופה, איז דא עפעס געשריבענע תפילות פאר א כלה אין יום החופה? אָדער עפעס אנדערע זאכן וואס צו טון און בעטן אין דעם

טאג?

יישר פח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת אחרי קדושים, ז' אייר, שנת תשפ"א לפרט

קטן

צו די פלה תחני

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

יעצט בלייבט איבער נאר צו דאנקען און לויבן דעם אייבערשטן אויף די גרויסע ניסים אז מען האט חתונה, און אין די זעלבע צייט בעט מען דעם אייבערשטן אויף ווייטער, מען זאל קענען בויען א פלאץ פאר די שכינה, בויען א בית המקדש, א פלאץ פאר השראת השכינה.

זייער אסאך מאל ווערט מען צעדרוקט פון גרויס דרוק אז מען דארף אריינכאפן אויסצוניצן די צייט; זייער אסאך חתנים און פלות ווערן פול מיט נערוון ביים חופתם פון דרוק אז מען דארף אריינכאפן.

אבער אז מען דאנקט און מען לויבט, מען הערט נישט אויף זאגן: "איך דאנק דיר טאטע, איך לויב דיר פאטער פאר אלע חסד און פאר אלעס וואס דו טוסט מיט מיר" - דאס מאכט דעם מענטש רואיג.

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט גיין צו די חתונה מיט שמחה און ישוב הדעת.

...

דארף מען נישט שעלטן די רשעים?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

א גרויסן יישר פח פאר די ענטפער וואס איך האב באקומען [דער בריוו איז בייגעלייגט צום סוף פון דעם בריוו], איך וועל פרובירן אלעס מקיים צו זיין.

איך וויל נאר איבערפֿרעגן איבער דעם וואס דער ראש ישיבה שרייבט נישט צו שעלטן; וואס טו איך ווען איך זע א רשע, א כופר, אדער א רשע וואס איז מסית?
יישר פח

תשובה :

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת אחרי קדושים, ח' אייר, שנת תשפ"א לפֿרט
קטן

לקבוד ... נרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

שעלט נישט קיינעם, לאז אפ די זאך פון שעלטן; בענטש יעדן איינעם,
וואס ווייסטו ווער עס איז א פשוט'ער רשע און ווער עס איז א רשע? וואס
ווייסטו ווער איז א כופר? לאז אפ די וועג.

ווען עס איז טונקל איז דא צוויי וועגן ווי אזוי ליכטיג צו מאכן, אדער
אנוועקטרייבן די טונקלקייט אדער אנצינדן אסאך ליכט; ווען מען גייט אויף
די וועג פון שעלטן האט עס א פנים ווי מען טרייבט אוועק טונקלקייט, עס
ווערט נישט ווייניגער טונקל, ווידעראום אז מען צינדט אן ליכט, מען טוט
גוטס, מען איז עוסק אין מצות און מעשים טובים, בפרט ווען מען איז עוסק
אין הפצה, מען איז מקרב אידישע קינדער צום אייבערשטן; דעמאלט ווערט
ליכטיג, עס גייען אוועק אלע טונקלקייט, אלע רשעים און אלע כופרים.
דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

דער בריוו צו וועלכע די אויבנדערמאנטע בריוו באצייט זיך:

זיך צוגעוואוינען צו בענטשן, נישט שעלטן

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת טהרה, כ"ט ניסן, שנת תשפ"א לפֿרט קטן

לקבוד ... נרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

עם איז זייער נישט גוט דיין הנהגה, דו שעלטסט וכּו'; דער רבי זאגט (ספר המידות אות קללה חלק ב', סימן א'): "אדם הרגיל בקללות, הוא מעולם התוהו", דער וואס שעלט איז אין עולם התוהו, ער לעבט אן אמונה, ביי אים איז אלעס תהו ובהו; ענדערש זאלסטו זיך צוגעוואוינען צו בענטשן יעדן איינעם, אזוי ווי דער רבי זאגט דארט ווייטער: "הרגיל בכרכה, הוא מעולם התקון", ווער עס בענטשט יעדן איינעם, דער איז אין עולם התיקון; דער איז א געזונטער מענטש, א גאנצער מענטש, דאס ווייזט אז די אמונה איז ביי אים גאנץ.

בנוגע אויפהערן נעמען די מעדעצין; דאס קען מען נאר טון מיט א דאקטער, מען קען נישט אפלאזן פלוצלונג, דעמאלט קען מען צוריקפאלן און עס קען ווערן ערגער; גיי צום דאקטער און וואס דער דאקטער וועט דיר זאגן - אזוי זאלסטו טון.

בנוגע דיין שידוך; דו זיי מתפלל אז דו זאלסט טרעפן דיין שידוך. א שידוך האט נאר מיטן אייבערשטן, ווי מער מען בעט אויף דעם - אלץ נענטער קומט דער שידוך.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.]

...

ווי אזוי שטארק איך זיך צו האבן נאר א פשר'ע טעלעפאן?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך האב געהערט דעם שיעור פון דעם זונטאג, פרשת אחרי קדושים, און דאס האט מיר זייער מחזק געווען צו האבן נאר א פשר'ע גוט געפילטערטע טעלעפאן. איך האב ביז יעצט אויך געהאט מיין טעלעפאן טיילווייז געפילטערט, אבער יעצט וויל איך קויפן א גענצליך פשר'ע טעלעפאן.

איך וויל דער ראש ישיבה שליט"א זאל מיר מחזק זיין אויף דעם, ווייל איך ווייס נישט אויב איך וועל זיך קענען דערהאלטן.

אויף וויל איך בעטן דעם ראש ישיבה שליט"א צו מתפלל זיין פאר מיר איך זאל שוין טרעפן מיין באשערטע שידוך בקרוב ובנקל.

יִישָׁר פֶּחַ

תשובה :

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת אחרי קדושים, י' אייר, שנת תשפ"א לפרט קטן

לכבוד ... נרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

איך בעט דיר זייער, זיי שטארק, זיי קלוג און זיי פאלגעדיג; קויף דיר נישט קיין טעלעפאן וואס מען קען זען אין דעם עבירות.

וואס זאל איך דיר זאגן טייערער ברודער, מיר האבן אין אונזער דור די שרעקליכע נסיון פון האבן מיט זיך די כלים אויף וואס מען קען זען עבירות מסוף העולם ועד סופו; די כלים האבן שוין אויסגעריסן טויזנטער אידישע בחורים און מיידלעך פון די הייליגע תורה. אז מען קוקט עבירות פארלירט מען אלעס, מען פארלירט די אמונה הקדושה און אז מען האט נישט קיין אמונה - האט מען שוין גארנישט, דאס ברענגט אז מען זאל אראפפאלן אין עבירות און פארלירן די אמונה און יראת שמים רחמנא לצלן.

איך האף דו וועסט אוננעמען די פאר ווערטער וואס איך שרייב דיר פון הארץ, זאלסט נישט נעמען קיין טעלעפאן וואס מען קען זען אויף דעם עבירות; אויפן מינוט וועט דיר עס אפשר נישט זיין אזוי באקוועם, אבער דיין לעבן וועט דיר זיין מער באקוועם, דיין עתיד וועט דיר זיין מער באקוועם; דו וועסט זיך נישט אזוי מוטשען אין לעבן.

די כלים איז א וועג ווי אזוי צו טראגן מענטשן צום טויט; דער סמ"ך מ"ם האט זיך געטראפן א גרינגע וועג ווי אזוי ער קען אראפוארפן אידישע קינדער, בחורים און מיידלעך - גרינגערהייט; אנשטאט דארפן ארבעטן טאג און נאכט זיי צו שלעפן אויף נישט גוטע פלעצער, האט ער היינט א גרינגע וועג, דער בחור קויפט זיך א סמארטפאון אדער א טעבלעט וכדומה לזה,

דַּעֲמָלֵט דַּאָרְף עַר שׁוֹיֵן נִישְׁט גִּיִּין אִין עֶרְגֶּעץ; עַר זִיֶּצט בֵּי זִיף בַּאֲהַלְטֵן און קוקט דַּאָרט אַפּ אַלע שְׁמוּץ וואס איז דא אויף די וועלט רחמנא לְצַלָּן.

בֶּעט דַּעם אַייבֶּערֶשְׁטֵן אויף דַּעם, דַּעֲרַצִּיל אים ווי שְׁווער עס איז דיר; דַּעֲרַצִּיל דַּעם אַייבֶּערֶשְׁטֵן אִין דִּיין שְׁפָרַאף ווי שְׁטאַרק עס ציט דיר צו הָאָבן אַ טַעלֶעפֿאַן וואס מַען קען זען אִין דַּעם וכו' וכו', בֶּעט אים עַר זאל דיר גַעבֵּן כַּח עוֹמֵד צו זִיין בְּנִסְיוֹן.

אִין דַּעם זָכוּת וואס דו וועסט זיף הִיטֵן דִּיִּנע אויגן וועסטוּ בַּאקוּמַען אַ גוטע שִׁידוּף; אַ שִׁידוּף מִיט טַעם, אַ שִׁידוּף מִיט חֵן; אַ אויב מַען הִיט נִישְׁט די אויגן קען מַען נִישְׁט הָאָבן קִיין שְׁלוֹם בֵּית. דַּער הֵיילִיגער צִדיק רַבִּי יְהוּדָה הַחֲסִיד דַּעֲרַצִּילֵט (ספר חסידים, סימן שפ"ז): "אָדָם אֶחָד הִתְעַנָּה כַּמָּה יָמִים שְׂיֻזְמִין לוֹ הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֲשֶׁה שֶׁהוּא אוֹהֵב", אַ מַעֲנִיטֵשׁ הָאֵט אַסאַף גַעפֿאַסט אַז עַר וויל חֲתוּנָה הָאָבן מִיט אַ פְּרוּי וואס עַר הָאֵט לִיב, אויף הָאֵט עַר גַעבֶּעטֵן דַּעם אַייבֶּערֶשְׁטֵן אויף די שִׁידוּף, "וְלֹא נִתְקַיָּם תַּעֲנִיתוֹ וּתְפִלָּתוֹ", און דַּער אַייבֶּערֶשְׁטער הָאֵט נִישְׁט אָנגַענוּמַען זִיין גַעבֶּעט מִיט זִינַע תַּעֲנִיתִים, איז עַר גַעקוּמַען מִיט טַענֹות צום צִדיק: "פֿאַרן וואס הָאֵט מִיר דַּער אַייבֶּערֶשְׁטער נִישְׁט גַעגַעבֵּן די שִׁידוּף, אִיף הָאָב אַזויפֿיל גַעבֶּעטֵן!" הָאֵט אים דַּער צִדיק גַעזאַגט: "אַפֿשֶׁר איז דָּאָס נִישְׁט דִּיין בַּאשְׁעֲרֻטע זיווג?" דַּער מַעֲנִיטֵשׁ הָאֵט זיף פֿאַרט נִישְׁט גַעוואָלט בַּארוּאִיגן, עַר הָאֵט גַע'טַענָה'ט: אִיף הָאָב דַּאָף אַזויפֿיל גַעבֶּעטֵן, אִיף הָאָב אַזויפֿיל גַעוויינט און גַעפֿאַסט, דַּער אַייבֶּערֶשְׁטער וואָלט ווען גַעדאַרפֿט טוִישֵׁן די גְזִירָה און מִיר אָנְשַׁרִיבֵּן די שִׁידוּף וואס אִיף הָאָב לִיב, "אָמַר הַחֶכֶם: 'מִפְּנֵי שְׂאֵתָה צוּפָה בְּנָשִׁים'", הָאֵט אים דַּער צִדיק גַעעֲנִטפֿערט, ווייל דו קוקסט אויף פְּרוּיעֵן, דַּעריבֶּער הָאֵט דַּער אַייבֶּערֶשְׁטער דיר נִישְׁט נֶאכְגַעגַעבֵּן דִּיין גַעבֶּעט, "זֶה הַצֶּעַר הַבֵּא עֲלֶיךָ בְּשָׁבִיל שֶׁהֵייתָ צוּפָה בְּנָשִׁים, וְזָמַן לָךְ מָה שֶׁלֹּא מְצָאָה חֵן בְּעֵינֶיךָ", דִּיין גאַנְצַע צַעַר וואס דו גִּיסט אַריבֶּער איז ווייל דו הִיטסט נִישְׁט דִּינַע אויגן, דַּעריבֶּער הָאֵסטוּ בַּאקוּמַען אַן אַנדֶערע שִׁידוּף אַן קִיין חֵן.

אִיף הָאָף אַז די פֿאַר ווערטער וועט דיר זִיין פֿאַר חיזוק נִישְׁט צו גִיִּין קוִיפֵן קִיין טַעלֶעפֿאַן און אַנדֶערע כְּלֵי מִשְׁחִית וואס מַען קען זען אִין דַּעם

שְׁלֵעֲכֶטַע זַאכֵן.

דְּעַר אֵיבְעַרְשִׁטְעַר זַאל הַעֲלֶפֶן זַאלֶסט הַאבֵן הַצִּלְחָה אֵין אֶלַע עֲנִינִים.

...

בֵּי יוֹעֲמָעַן זַאל אֵיךְ קוֹיפֵן גֵּייעַ מְזוּזוֹת?

שְׂאֵלָה:

לְכַבּוּד דְּעַר רֵאשׁ יִשְׂיבָה שְׁלִיט"א,

אֵיךְ דַּאָרף יַעֲצֵט קוֹיפֵן גֵּייעַ מְזוּזוֹת, אוֹיב ווִיל אֵיךְ בַּאשְׁטֶעלֵן בֵּיים הֵימִישֵׁן בְּרֶסֶלְב'עַר סוֹפֵר, וועל אֵיךְ דַּאָרפֵן ווִייטער בִּיז'ן קוֹמֶענדיגֵן ווִינטער. אֵיךְ קען יַעֲצֵט קוֹיפֵן בֵּי א צווייטן סוֹפֵר וואס ער האט מְזוּזוֹת פֿון אָרץ יִשְׂרָאֵל, אָבֶעַר אֵיךְ קען גִּישֵׁט גֵּאכְגִּיין פֿון וואו ער האט עס באקומען, ער זאָגט אָבֶעַר אז עס קומט פֿון ערליכע סוֹפֵרִים. קען אֵיךְ אים גִּלִּיבֵן און קוֹיפֵן דִּי מְזוּזוֹת בֵּי אים?

יִישֵׁר פֿח

תְּשׁוּבָה:

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יום ה' פְּרִשְׁת אַחֲרֵי קְדוּשִׁים, י' אָיִר, שְׁנַת תשפ"א לְפָרֶט קָטָן לְכַבּוּד ... גֵּרוּ יֵאִיר

אֵיךְ הָאב עֲרֵהֲאֶלְטֵן דִּיין בְּרִיוו.

אז דו דַּאָרפֶסט גֵּייעַ מְזוּזוֹת, דִּי אֶלְטֶע זַענען גִּישֵׁט פֶּשֶׁר - וואס איז דִּי שְׂאֵלָה בְּכֻלָּל? גֵּי קוֹיף מְזוּזוֹת בֵּי אַן עֲרֵלִיכֵן סוֹפֵר; יַעֲדֶע רַגַע וואס מָעַן הָאט גִּישֵׁט קִיין מְזוּזָה הָאט מָעַן מְבַטֵּל גַּעווען א מְצוּה פֿון דִּי תוֹרָה. וועגן א חֲמָרָה ווִילֶסטוּ מְבַטֵּל זַיין א מְצוּה? ! זַייער פֿיין און וואויל צו נַעמֶען מְזוּזוֹת בֵּי א בְּרֶסֶלְב'עַר סוֹפֵר, אָבֶעַר בְּלִיבֵן אַן א מְזוּזָה ווִייל דְּעַר בְּרֶסֶלְב'עַר סוֹפֵר הָאט גִּישֵׁט קִיין מְזוּזוֹת? ! דָּאס איז וואס דְּעַר רַבִּי זַאָגט (ח"י מוֹחֵר"ן, סימן תקמז) אז מַעֲנִטְשֵׁן וועגן חוֹמְרוֹת זַענען זַי אֶלַעס מְבַטֵּל.

לָאז אָפּ דַּעַם סוֹפֵר; אז ער הָאט גִּישֵׁט קִיין מְזוּזוֹת גֵּי קוֹיף מְזוּזוֹת. קוֹיף טַייערע מְזוּזוֹת, מְהוֹדֵר'דיגע מְזוּזוֹת; זַי גִּישֵׁט ווי דְּעַר בְּרֶסֶלְב'עַר חֲסִיד וואס

הָאֵט נִישְׁט גֵּעֲשִׂיקֵט דִּי קִינְדֵר אִין חֲדָר ווייל עֵס אִיז נִישְׁט גֵּעֹוּעֵן קִיין
בְּרֶסְלֵכְעֵר חֲדָר, בֵּימֵס סוּף זַעֲנֵעֵן דִּי קִינְדֵר אַוועק גַּעפֿאַלן פֿון אִידיִשְׁקִיט.
בְּזָכוֹת מְזוּזָה זְאָלְסְטוֹ ווערן אָפֿגֵּעֵהִיטן פֿון אַלְעֵם שְׁלֵעֲכֵטֵס.

...

איך פֿיל זיך ווערד־לאז, ווי אזוי שְׁטאַרק איך זיך ?

שְׂאַלָה :

לְכַבֹּד דָּעֵר ראש ישיבה שליט"א,

איך ווייס נישט וואס צו טון, איך הער נישט אויף צו פאלן, איך קען נישט עפֿענען
מיין מויל צו רעדן צום אייבערשטן, איך פֿיל אז איך בין גארנישט ווערד, איך שעם זיך
זייער שטאַרק ווי אזוי איך זע אויס, איך באשולדיג מײַך זייער שטאַרק. איך ווייס אז איך
בין טאַקע שולדיג, אָבער עס אִיז שְׁרַעק־ליך שְׁנווער זיך אַרויסצוּזען פֿון מײַן מַצֵּב מיט
אַזעלכע געפֿילן.

ווען איך פֿרוּביר צו טראַכטן פֿון די גוטע זאַכן וואס איך טו, אזוי ווי לערנען אַ בלאַט
גמרא אָדער מעביר סְדֵרָה זיין, גלייב איך נישט עכט אז עס אִיז עפֿעס ווערד, וואס טו
איך?

יִישֵׁר פֿח

תְּשׁוּבָה :

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ - יוֹם ה' פְּרִשְׁת אַחֲרֵי קְדוּשִׁים, 'י אֵייר, שְׁנַת תִּשְׁפ"א לְפָרֵט
קָטָן

לְכַבֹּד מײַן טײַעֲרֵער ... גֵּרוֹ יֵאִיר

איך האב עֵרְהאַלְטן דײַן בְּרִיוֹ.

וואס זאל איך דיר זאגן טיייערער בְּרוּדֵער, האַרְצִיגֵער חֶבֶר; דָּאס וואס
דו גײַסט אַרײַבער - דָּאס גײַען אַלְע אַרײַבער, אַלְע שְׁפִירן דָּאס וואס דו
שְׁפִירֶסט. דָּאס אִיז דאך אונזער עבֹודָה אויף די וועלט, זיך צו שְׁטאַרקן אויף
די אַלְע מְלַחְמוֹת.

דָּעֵר אַיַבֵּעֲרִשְׁטֵער הָאֵט בַּאֲשַׁפֵּן דָּעם מְעַנְטֵשׁ ווייל עֵר וויל

ארויסגנעמען פון אים תענוגים און שעשועים וואס מען קען נישט האבן פון מלאכים. מלאכים האבן נישט קיין יצר הרע, זיי האבן נישט קיין דאגות פרנסה, זיי זענען א שטיק פייער, זיי זענען זייער הייליג; דאך האט דער אייבערשטער באשאפן דעם קליינעם מענטש'ל מיט א ברענעדיגע יצר הרע וואס ווארפט אים אראפ נאכאמאל און נאכאמאל, דער אייבערשטער וויל זען ווי דער מענטש שטעלט זיך אויף און קומט נאכאמאל צוריק, ער פרויבירט וואס ער קען.

דער הייליגער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק ב, סימן ז): "כי מי שיודע קצת בידיעתו יתברך", ווער עס ווייסט אביסל וואס איז חשוב ביים אייבערשטן, "הוא יודע שעקר התענוגים והשעשועים של השם יתברך הוא רק שאנחנו מעולם הזה השפל נגדל ונקדש שמו יתברך", דער ווייסט אז דער עיקר תענוג ביים אייבערשטן איז ווען מיר אידן פון אזא נידריגע וועלט זאלן אים דינען, "וזהו עקר התענוגים והשעשועים של השם יתברך", דאס איז די גרעסטע תענוג און זיסקייט ביים אייבערשטן, אז מיר זאלן אים דינען; אזוי ווי מען זאגט ביים דאווענען (מוסף ליום כיפור): "ואבית תהלה מגושי עפר מקרוצי חמר", דער אייבערשטער ווערט געלויבט דורך שטיקער בלאטע וכו', "כי השם יתברך יש לו שרפים וחיזות ואופנים ועולמות עליונים שהם עובדים אותו יתברך", דער אייבערשטער האט דאך ברענעדיגע מלאכים, מלאכים וואס הייסן חיות, מלאכים וואס הייסן וועגענער, אזויפיל וועלטן וואס דינען דעם אייבערשטן, "ואף על פי כן עקר התענוג והשעשוע שלו כשעולה למעלה העבודה של עולם השפל הזה", דאך האט דער אייבערשטער מער הנאה פון מיר וואס מיר זענען דא אין די וועלט.

טייערער ברודער זיי שטארק, לאז נישט אפ דינע גוטע מעשים. דו שרייבסט: 'איך שפיר ווי איך בין גארנישט ווערד'; דאס דארף דיר נישט צעברעכן, ווייל אויב ביסטו טאקע גארנישט ווערד - איז דאך יעדע קלייניקייט וואס דו טוסט זייער חשוב ביים אייבערשטן, ווייל ווען א מענטש וואס איז זייער ווייט פון קדושה טוט עפעס גוטס - איז דאס זייער חשוב ביים אייבערשטן, אסאך מער פון די וואס זענען נישט אזוי ווייט.

דְּעַר צְדִיק קוֹקֵט אַנְדֶּעֶרְשׁ ווי מִיר קוֹקֵן, דְּעַר צְדִיק זױכט אַין יַעֲדֵן אַיינעם דאס גוֹטס; עַר טְרַעפֿט גוֹטס אַין יַעֲדֵן אַיינעם, אַפֿילו אַין די עַרְגֵּסְטֶע מֶענטְשֵׁן. דְּעַר הַיִּלְיַגֶּעַר רַבִּי נֶתָן זָאגט (לקוטי הַלְכוֹת תַּחֲוִימֵי הַלְכָה ו, אֹת ו): "אַפֿלוּ אַם אַין מוֹצָאִין בּוֹ כִּי אַם זְכוֹת אַחַד מִנֵּי אֶלֶף", אַפֿילו דְּעַר צְדִיק טְרַעפֿט נֶאֱרַ אַינעם מֶענטְשׁ אַ טוֹיזֶנטְסְטֵ'ל, אַ פֿינְטֶעלֶע גוֹטס, "וַאֲפֿלוּ אַם יֵשׁ בְּאוֹתוֹ הַמְצָנָה וְהַזְכוֹת עֲצָמוֹ רַבּוֹ פִּסְלֵת וְאִין בּוֹ כִּי אַם אִיזָה נִקְדָּה טוֹבוֹת אַחַד מֵאֶלֶף בְּאוֹתוֹ זְכוֹת עֲצָמוֹ", אוֹן אַפֿילו אַין דְּעַם פֿינְטֵל אַלֵּינֵס, אַין דְּעַם טוֹיזֶנטְסְטֵ'ל גוֹטס וְוַאס דְּעַר צְדִיק הָאט גַּעטְרַאפֿן, אִיז אויף אַנְגַּעפֿילט מִיט שְׁלַעכְטֵס - מֵאכְט דְּעַר צְדִיק אַ גַּאנְצֶע עֶסֶק פּוֹן דְּעַם אוֹן דְּרִיידט אַיבֶּער דְּעַם מֶענטְשׁ עַר זַאל ווערן אַ גְרוֹיסֶער צְדִיק, אַזוי ווי די הַיִּלְיַגֶּע חֲכָמִים זָאגן (שַׁבַּת ל.ב.): "אַפֿלוּ אַם בְּאוֹתוֹ הַמְלֶאךְ עֲצָמוֹ תִּשַׁע מֵאוֹת תִּשַׁעִים וְתִשַׁע חֻלְקִים לַחֻבָּה וְאֶחָד לַזְכוֹת, נִצּוּל גַּם בֵּן", אַפֿילו אַינעם מֵלֶאךְ הַמְלִיךְ וְוַאס אִיז נֶאֱרַ אַ טוֹיזֶנטְסְטֵ'ל, אִיז אויף דָּא אַיִן אִים אַלֵּינֵס נִיין הוֹנְדֶּעֶרט נִיין אוֹן נִינְצִיג סְבָרוֹת צו זָאגן שְׁלַעכְטֵס אויפֿן מֶענטְשׁ - ווערט דְּעַר מֶענטְשׁ גַּעראטֶעוועט; זָאגט רַבִּי נֶתָן (שם): "צְדִיק כְּתָמָר יִפְרַח (תהלים צב, יג)", דְּעַר צְדִיק ווערט אַנְגַּערוּפֿן תָּמָר, תָּמָר אִיז אַ לְשׁוֹן פּוֹן תְּמוּרָה-אויפֿטוֹישֵׁן, דְּעַר צְדִיק טוֹישֵׁט אויף, עַר מֵאכְט פּוֹן שְׁלַעכְטֵס - גוֹט, עַר דְּרִיידט אַיבֶּער אַלֶּע מְקַטְרָגִים - זַי זַאלן ווערן מְלִיצִים.

חוץ פּוֹן דְּעַם, אִיז דָּאס נִישֵׁט אַמֶּת; דוּ בִּיסֵט יֵא ווערד, בִּיִּם אַייבֶּערִשֵׁן בִּיסֵטוּ זַייער ווערד; דְּעַר אַייבֶּערִשֵׁטֶער הָאט דִּיר זַייער לִיב, דְּעַר אַייבֶּערִשֵׁטֶער וואַרפֿט נִישֵׁט קִינעם אַוועק. חֲכָמֵינוּ זְכוּרֵנָם לְבָרַךְהָ זָאגן (שְׁמוֹת רַבָּה יט, ד): "אִין הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא פּוֹסֵל לְבָרַיָה", דְּעַר אַייבֶּערִשֵׁטֶער וואַרפֿט קִינעם נִישֵׁט אַוועק, "אַלָּא לְכָל הוּא מְקַבֵּל", עַר נַעמֵט אָן יַעֲדֵן אַיינעם, "הַשְּׁעָרִים נִפְתָּחִים בְּכָל שַׁעֲה", די טִירן זענען שְׁטַענְדִּיג אַפֿן.

אִיף בֶּעט דִּיר זַייער, הָאלט זיך אָן אַיִן די הַיִּלְיַגֶּע תּוֹרָה; עַפֿן די הַיִּלְיַגֶּע גְמָרָא, די הַיִּלְיַגֶּע גְמָרָא וועט דִּיר בְּרַענְגֶען צו די גֶרַעסְטֶע אוֹן הַעֶכְסְטֶע פֿלאַץ. קוֹק נִישֵׁט אויף די שְׁלַעכְטֶע מַחְשָׁבוֹת וְוַאס דְּעַר סִמְךָ מִ"ם בְּרַענְגֵט אַרִיין אַיִן דִּיר, אַז דִּיין תּוֹרָה אִיז גְאַרְנִישֵׁט ווערד; שְׁקַר וְכֶזֶב! די תּוֹרָה אִיז יֵא ווערד, יַעֲדַעס וואַרט גְמָרָא וְוַאס מַעַן לַעֲרַנט אִיז ווערד. די קְלִיפּוֹת

ציטערן פון די תורה, בפרט פון גמרא, ווייל ווען א איד לערנט א בלאט גמרא פארברענט ער אלע קליפות (ליקוטי מוהר"ן חלק א', סימן ריד).

אז דו קענסט נישט עפענען זיין מויל צו רעדן צום אייבערשטן, זאלסטו פון דעם אליינס מאכן א תפלה און א געבעט, זאג: "רבונו של עולם, עפן מיר מיין מויל; איך וויל רעדן צו דיר, איך קען נישט רעדן צו דיר; העלה מיר אייבערשטער, איך וויל זיין אן ערליכער איד, איך וויל נישט טון קיין שלעכטע זאכן; וואס זאל איך טון, איך הער נישט אויף זינדיגן! איך זינדיג אין די עקלדיגע עבירה פון פגם הברית - הוצאת זרע לבטלה וואס דאס פארדרייט מיר מיין מח מחשבה, עס מאכט מיר טראכטן אז איך בין שוין פארפאלן.

הייליגער באשעפער העלה מיר איך זאל זיך קענען שטארקן אויף מיינע נסיונות, העלה מיר איך זאל זיין פרייליך, מיט שמחה וועל איך זיך קענען מתגבר זיין אויף די נארישע יצר הרע; אזוי זאלסטו בעטן, און אז דו קענסט נישט בעטן זאלסטו בעטן נאר אויף דעם פרט, אז דו זאלסט קענען רעדן צום אייבערשטן.

איך האף אז די פאר ווערטער וועט דיר זיין פאר חיזוק, דו וועסט אנהייבן נאכאמאל פונדאסגיי מיט שמחה דינען דעם אייבערשטן. דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסטו האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

איש אמונות

געשריבן דעם ספר תורה מיט די געלט פון שדכנות

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת אחרי קדושים, ו' אייר, שנת תשפ"א לפרט
קטן

לכבוד ... גרו יאיר, קרית ברסלב

מיטן אייבערשטנס הילף ענדיגט דער סופר יעצט שרייבן דעם ספר
תורה, די הכנסת ספר תורה וועט זיין אם ירצה השם אין שטעטל דעם
קומענדיגן יום טוב שבועות, דעם ערשטן טאג פארן ליינען, פארן זאגן
אקדמות.

עס איז מיר א גרויסע שמחה אז איך האלט שוין ביים ענדיגן דעם ספר
תורה; איך האב אנגעהויבן שרייבן דעם ספר זעקס יאר צוריק, מיין שוואגער
הר"ר ..., א זון פון מיין שווער שליט"א - איז דער סופר, א חשובער
אינגערמאן א ירא שמים, איך האב מיט אים אפגעמאכט אז ווען איך וועל
האבן געלט וועט ער שרייבן. איך האב דאס געשריבן מיט געלט פון
שדכנות; מוהרא"ש האט זיין גאנץ לעבן עוסק געווען אין די מצוה, איך
בעט דעם אייבערשטן אז איך וויל אויך האבן די זכות צו קענען מאכן
שידוכים; געלויבט דעם אייבערשטן אז איך האב שוין משדך געווען
צענדליגער שידוכים.

איך האב דערציילט פאר מיין טאטע שליט"א, אדמו"ר מקארלסבורג,
אז איך האב געשריבן דעם ספר תורה מיט געלט פון שדכנות האט ער מיר
געזאגט אז דאס איז א מורא'דיגע זאך, "דו האסט מקשר געווען די ערשטע

מצנה פון די תורה - פרקה ורבקה, מיט די לעצטע מצנה פון די תורה - שרייבן א ספר תורה; מיט'ן מאכן שידוכים האסטו דאך א חלק אין די מצנה פון פרקה ורבקה."

בנוגע דאווענען יום טוב ותיקין; קענסט מאכן א מגן ותיקין, אבער איך וועל נישט דאווענען ותיקין. ביי מוהרא"ש איז געווען כמה פעמים וואס מוהרא"ש האט געדאווענט ותיקין און כמה פעמים איז געווען אז מוהרא"ש איז אהיים נאכן עלות השחר; עס איז געווען א מגן פון אנשי שלומינו ביי ותיקין און שפעטער האט מוהרא"ש געדאווענט מיט א צווייטע מגן, דו קענסטו אויך מאכן אזוי, עס זאל זיין א מגן ותיקין פון אנשי שלומינו; איך וועל דאווענען צען דרייסיג.

זע צו רעדן צו אנשי שלומינו זיי זאלן עפענען די הערצער פאר די געסט וואס ווילן מיטהאלטן שבועות אינאיינעם. זייער אסאך אנשי שלומינו ווילן זיין אינאיינעם, אסאך שעמען זיך צו פרעגן, אסאך ווייסן אפילו נישט וועם צו פרעגן; עס וועט זיין זייער זיין אז מען וועט זיין אינאיינעם, מען וועט זיך קענען באנייען פון פריש מיט די זיסע עצות פון רבי'ן; שבועות איז א צייט וואס מען איז מקבל די הייליגע תורה פונדאסגיי.

שטארק זיך מיט די גבאות'שאפט; עס איז אזוי זיין צו הערן גרוסן פון געסט וואס ווילן שבת אין שטעטל, פון דיין פארלערגען. איינער זאגט מיר: "עס איז אזוי זיין צו זען דער וואס לערנט פאר - דער זעלבער רייניגט דעם בית המדרש; דער וואס ליינט, דער בעל קורא - דער פאקט די ספרים; דער מגיד שיעור וואס לערנט פאר - דער קערט אויף די שול"; דאס האט מיר זייער פרייליך געמאכט, איך האב זיך געשפירט היימיש, ווייל אין ישיבה איז אלץ אזוי געווען; דער וואס האט א געפיל - דער טוט, נישט קיין חילוק וואס זאל זיין, איז עס רוימען; איז עס פארלערגען; איז עס צאמנעמען די ספרים וכו' וכו', און דער וואס האט נישט דעם געפיל - דער שטייט אין דער זייט.

דערמאן זיך ווער עס האט געבויט דעם עירוב אין שטעטל, ווער איז געקראכן אין די וועלדער און פעלדער, ווינטער פארפרוירן געווארן און

זומער פארברענט געווארן; נאר די אינגעלייט און בחורים וואס האבן א געפיל, די בחורים וואס פארפעלן נישט קיין ח"י פּרקים משניות - די זענען געווען אין וואלד פאר וואכן און חדשים מאכן די צוים, נאר די וואס האבן א געפיל.

הלואי זאל איך האבן נאך אפאר מיט וועם צו גיין צום טיש, וואלט איך זיך געקענט אסאך מער רוקן אויף פאראויס; הלואי זאל איך האבן נאך אפאר וואס זאלן מסכים זיין צו גיין וואוינען אפילו אין בויבעריק - צו זיין א מלמד פאר אידישע קינדער, לערנען מיט זיי אויפ'ן וועג וואס דער הייליגער רבי האט אונז געלערנט; אן קיין שום חשבונות, אן קוקן אויף די אייגענע באקוועמליכקייטן; דאס באדינען דעם רבי'ן זאל זיין זייער באקוועמסטע זאך אויף דער וועלט.

דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן שטענדיג האבן דעם געפיל אין רבי'ן, מיר זאלן נישט וועלן קיין שום שכר; דאס העלפן דעם רבי'ן זאל זיין אונזער גרעסטער פארגענוגן.

...

אן א שיעור מענטשן זענען זיך מחנ' מיט די חיזוק פון

רבי'ן

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת אחרי קדושים, ו' אייר, שנת תשפ"א לפרט קטן

לקבוד ... גרו יאיר, בית שמש

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

איך פריי זיך צו הערן אז איר האט אנגעהויבן אין בית שמש צו דרוקן די גליונות און קונטרסים פון עצתו אמונה. קענט זיך נישט פארשטעלן דאס גרויסקייט פון פארשפרייטן די גליונות און קונטרסים; אן א שיעור מענטשן זענען זיך מחנ' מיט די חיזוק פון רבי'ן, מענטשן שרייבן פון גאנץ ארץ ישראל ווי זייער לעבן האט זיך פשוט געטוישט צום גוטן פון די

גליונות, די קונטרסים, די דיבורים.

מענטשן דאנקען מיר, זיי ווייסן נישט אז דאס איז נישט מיינע דיבורים, דאס איז מוהרא"ש; אים קומט דער יישר פת. מוהרא"ש האט זיך מוסר נפש געווען זיין גאנץ לעבן פאר אידישע קינדער, מיר קענען זיך נישט פארשטעלן וואס מוהרא"ש איז אריבער פאר אונז און פאר די קומענדיגע דורות. מען האט אים זיין גאנץ לעבן מבזה געווען מיט די גרעסטע בזיונות, נישטא נאך איינער וואס זאל האבן די בזיונות וואס מוהרא"ש איז אריבער פאר גארנישט און פאר נישט.

איך האב זוכה געווען צו זיין ביי מוהרא"ש אפאר טעג פאר זיין הסתלקות. מוהרא"ש איז אנוועק ליל שישי פרשת יתרו, י"ז שבט, תשע"ה; איך בין געווען מוצאי שבת פרשת בשלח ביי מוהרא"ש, מוהרא"ש האט קוים געקענט רעדן, ער איז געליגן אין פעט און מיר געזאגט די שיחה וואס דער רבי האט געזאגט אויף דעם הייליגן בעל יסוד ושרש העבודה זכותו יגן עלינו (חיי מוהר"ן, סימן תקכב), איידער ער איז אנוועק פון דער וועלט האט ער געקלאפט מיט זיין פינגער און געזאגט: "איבער געשפרינגען!" אזוי ווי איינער וויל באווייזן עפעס און עס איז אים געלונגען, דער צדיק האט געמיינט צו זאגן אז עס איז אים געלונגען די אלע יארן אויף די וועלט; דער רבי האט זייער באוואונדערט דאס ווארט. האט זיך מוהרא"ש אנגערופן און געזאגט: "איך פאטש"; ער האט אנגעהויבן פאטשן און געזאגט: "מיין גאנץ לעבן האב איך געווארט אויף דעם טאג, איך גיי יעצט אנוועק פון דער וועלט; מיין גאנצע לעבן האב איך זיך מוסר נפש געווען פאר אידישע קינדער, איך האב זיך איינגעקויפט אזויפיל שונאים, עד היום ווייס איך נישט פארן וואס".

אלע דיבורים וואס מיר רעדן איז דיבורים וואס איך האב זוכה געווען צו הערן פון מוהרא"ש. אלע גליונות, בריוו - אלעס איז נאכגעשריבן פון מוהרא"ש; וואויל איז דעם וואס פארשפרייט עס פאר נאך אידן און האט א חלק אין די הייליגע ארבעט, דאס איז דער גרעסטער תיקון זיך צו מתקן זיין, צו האבן א חלק אין צוריק ברענגען מענטשן צום איבערשטן.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

זיך גרייטן צו די שמחה מיט אמונה און בטחון

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת אחרי קדושים, ו' אייר, שנת תשפ"א לפרט
קטן

מרת ... תחי'

אייער מאן האט מיר געבעטן אייך צו שרייבן אפאר ווערטער.

שטארקט אייך, גייט מיט אמונה און בטחון; עס איז גאר אנדערש ווען
מען גייט אין שפיטאל, מען גרייט זיך פאר א שמחה - ווען מען גייט מיטן
אייבערשטן, מען ווייסט אז מען איז אין די הענט פונעם אייבערשטן; ווי
ווען מען גייט אן אמונה און אן בטחון, דעמאלט איז מען מער פארלוירן און
דערשראקן.

דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק ב', סימן ב) א סגולה צו האבן גרינג דאס
קינד, מען זאל זאגן מזמור לתודה (תהלים, קאפיטל ק), מזמור לתודה איז א
געזאנג וואס מען דאנקט דעם אייבערשטן, "לתודה אותיות תולדה"; אויך
די ראשי תיבות פון מזמור לתודה [מ' ל'] באטרעפט זיבעציג, דאס איז די
ע' קליין וואס ווערט געברענגט אין זוהר הקדוש (פרשת פנחס, רמט) וואס די
יולדת דארף אריבערגיין קודם די הולדה.

דאנקט און לויבט דעם אייבערשטן, דאס וועט אייך געבן כח אריבער
צו גיין אלעס בנקל ובנחת.

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

פרויען זענען נישט קיין שמאטעס

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת אהרי קדושים, ו' אייר, שנת תשפ"א לפרט

קטן

מרת ... תחזי'

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

איך ווייס נישט וואס האט פאסירט מיט אייך, איר פלעגט זיין אזוי פרייליך, אזוי גליקליך; לעצטנס הערט איר נישט אויף זיך צו באקלאגן, איר רעדט זיך אפ אז "פרויען זענען שמאטעס"; "פרויען זענען אויסגענוצט"; "פרויען זענען באשאפן געווארן צו ליידן". אויך פארשטייט איר נישט וואס איז די גאנצע זאך פון מאן און ווייב לעבן אינאיינעם וכו' וכו'; איר זאגט אז עס איז א קינדערישע זאך, איר פרגעט: "וואס פעלט אויס די גאנצע זאך?" איך מוז אייך זאגן, איך ווייס נישט וואס האט מיט אייך פאסירט.

איך וויל זייער שטארק איר זאלט צוריק האבן דעם טעם אין לעבן ווי אמאל; איך בעט דעם אייבערשטן איך זאל האבן די ריכטיגע ווערטער פאר אייך, איך וויל זייער ארויסנעמען די שלעכטע מחשבות, איך וויל זייער איר זאלט אנהייבן לעבן אזוי ווי שנה ראשונה.

וויסן זאלט איר, דער אייבערשטער האט באשאפן די וועלט, א גרויסע שיינע וועלט; אלעס האט ער באשאפן נאר פאר די אידן, זיי זאלן מקבל זיין די תורה. די גאנצע וועלט האט געווארט און געציטערט ביז דעם טאג וואס משה רבינו איז ארויף געגאנגען אין הימל נעמען די תורה פאר די אידן, דער אייבערשטער האט זיך אויסגענומען מיט די וועלט אז זיי וועלן נאר זיין וועלט אויב די אידן נעמען די תורה (שבת פח).

ווען משה רבינו האט באקומען די הייליגע לוחות אויפ'ן בארג סיני, די הייליגע תורה, האט מען דאס אריינגעלייגט אין א קאסטן. דער אייבערשטער האט געזאגט פאר משה רבינו (שמות כה, י): "וְעָשׂוּ אֲרוֹן עֲצֵי שֵׁטִים", מאך א קאסטן (שם, טז): "וְנָתַתָּ אֵל הָאָרֶץ אֶת הָעֵדוּת אֲשֶׁר אָתַן אֲלֶיךָ", דארט זאלסטו אריינלייגן די הייליגע לוחות; נאכדעם האט דער

אייבערשטער געזאגט, אז אויף דעם הייליגן קאסטן וואס דארט ליגט די הייליגסטע זאך, די הייליגע תורה, וואס אויף דעם שטייט די גאנצע וועלט, זאל משה רבינו מאכן (שם, יח): "וְעֲשִׂיתָ שְׁנַיִם כְּרֻבִים", צוויי געשטאלטן, דער פנים איז געווען ווי א קינד, איינער א זכור און איינע א נקבה; די געשטאלטן האבן געהאט פליגלעך און זיי זענען געשטאנען איינער אנטקעגן די אנדערע, זיי האבן זיך ארוםגענומען מיט א ליבשאפט.

חכמינו זכרונם לברכה דערציילן (יומא נד:): "בְּשָׁעָה שֶׁנִּכְנסוּ נְכָרִים לְהִיכָל", ווען די גוים האבן חרוב געמאכט דעם בית המקדש, זענען זיי אריין אין קודש הקדשים, "מְצָאוּ כְרוּבִים הַמְעוֹרִין זֶה בְּזֶה", זיי האבן געזען אויפ'ן הייליגן ארון די צוויי כרובים אזוי ווי מאן און ווייב, "הוֹצִיאוּ אוֹתָן לְשׁוּק", האבן זיי ארויסגעטראגן די צוויי געשטאלטן און חזק געמאכט פון אידישע קינדער, זיי האבן געזאגט: "יִשְׂרָאֵל הִלְלוּ שֶׁבְּרַכְתָּן בְּרַכָּה וְקָלַתָּן קָלְלָה עוֹסְקִין בַּדְּבָרִים הַלְלוּ", ווי קען זיין די אידן וואס זיי זענען אזוי נאנט צום אייבערשטן, אזא הייליג פאלק - זאלן האבן אין קודש הקדשים אזעלכע זאכן, אזוי ווי מאן און ווייב לעבן אינאיינעם! דער גוי'שער קאפ, דער טמא ומטומא קען נישט פארשטיין, 'וואס גייט דא פאר?'

זאגן די הייליגע חכמים (שם) אז ביז דעמאלט האבן זיי געקוקט אויף די אידן מיט שעצונג, אבער פון ווען זיי האבן געזען די זאך אין קודש הקדשים, זאגט די גמרא: "מִיָּד הִזְלוּם", זיי האבן געקוקט אויף די אידן מיט שפאט; ווייל א גוי קען נישט פארשטיין וואס איז די זאך פון חתונה האבן, לעבן אינאיינעם מאן און ווייב; וואס איז די זאך פון זיין אינאיינעם? ער קוקט אויף דעם ווי א נישט חשוּב'ע זאך, ער קוקט אויף דעם ווי דאס איז קינד'יש, בעבי'ש, ער קוקט אויף דעם פאליו דאס איז עפעס שלעכט; להבדיל, מיר אידן זענען א הייליג פאלק, מיר קוקן אין די תורה; דארט זעען מיר ווי אזוי זיך צו פירן, מיר גייען נישט מיט אונזער נארישע שכל, מיר גייען מיט די הייליגע תורה.

אז מען וועט אריינטראכטן וואס קודש הקדשים איז; א פלאץ וואו קיינער קען נישט אריינקומען, נאר דער כהן גדול האט געמעגט אריינגיין

דארט איין מאל א יאר - יום הכפורים, נאכן זיך אזוי הייליגן און רייניגן. אין קודש הקדשים ליגט די לוחות וואס דער אייבערשטער האט געגעבן פאר משה רבינו, פון דארט גייט ארויס די קול נבואה פונעם אייבערשטן גלייך צו משה רבינו; דארט אויפ'ן ארון איז די כרובים, וואו א מאן און ווייב לעבן מיט ליבשאפט. פון דעם זעט איר אז איר טראכט פארדרייט, איר טראכט נישט ווי אזוי א איד דארף טראכטן.

איך ווייס נישט וואס האט פאסירט אז איר זענט אזוי דערביטערט, איר שפירט זיך ווי א שמאטע; פארנוואס זאגט איר אז פרויען זענען שמאטעס? פארנוואס טראכט איר אז פרויען זענען אויסגענוצט? אז מען דארף אויפ'רוימען די שטוב איז מען שוין א שמאטע?! אז מען דארף אנגרייטן עסן איז מען אויסגענוצט?! קומט אויס אז די הייליגע כהנים אין בית המקדש וואס זיי זענען די חשוב'סטע ביי כלל ישראל; זיי זענען אויך אויסגענוצט ווייל זיי האבן גערייניגט דעם בית המקדש? זיי האבן געקאכט די עסן פאר'ן אייבערשטן, געארבעט טאג און נאכט, זיי זענען די שמאטעס? זיי זענען די אויסגענוצטע!?

נאר וואס דען, דער הייליגער רבי האט אונז אנטפלעקט א מורא'דיגע סוד; עס קען זיין צוויי מענטשן, ביידע פון זיי טוען די זעלבע ארבעט, ביי איינעם איז דאס ל"ט מלאכת המשכן און ביים צווייטן איז דאס ל"ט מלקות. דער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק א, סימן יא) אז ביי איינעם איז דער לעבן א געשמאקע זאך, ער שפירט ביי זיך ווי ער בויט אויף די משכן פאר'ן אייבערשטן, ער בויט א פלאץ וואו די שכניה וועט רוען, א שטוב וואו עס וועלן אויפ'וואקסן קינדער מיט אמונה, קינדער וואס וועלן גיין אין די תורה וועג; ביי אים, אלעס וואס ער ארבעט, אלעס וואס ער טוט - שפירט ער א זיסקייט אין דעם, ער שפירט ווי ער בויט אויף דעם משכן.

ווידער ביי דעם צווייטן איז דאס ל"ט מלקות; ער שפירט אלע טעמי מיתה, ער שפירט ווי מען שלאגט אים, ער שרייט: 'מען נוצט מיר אויס, מען מאכט מיר ווי א שמאטע; איך מוז קאכן, איך מוז מאכן וועש, איך דארף אזוי שווער ארבעטן; דער צווייטער טוט גארנישט מער ווי דער ערשטער,

אָבער ער שפּירט נישט דעם אייבערשטן, עס איז ביי אים פארלאשן די אמונה, דערפאר איז ביי אים אלעס ווי מלקות.
דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האפן הצלחה אין אלע ענינים.

...

דאנק דעם אייבערשטן און געב אכטונג אויף דיין ווייב

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת אחרי קדושים, ו' אייר, שנת תשפ"א לפרט
קטן
לכבוד ... גרו יאיר

איף האב ערהאלטן דיין בריוו.

איף פריי זיך זייער פאר די גוטע נייעס וכו'; זיי מודיע דינע עלטערן
און דיין ווייב'ס עלטערן - אז איר ווארט למזל טוב. עלטערן זענען זייער
באזארגט, זיי ווארטן צו הערן עפעס גוטע נייעס, עס איז וויכטיג צו זאגן די
עלטערן די גוטע נייעס.

דו בעטסט איף זאל דיר שרייבן הנהגות פאר דיין ווייב פאר די טעג
וכו'; פארנוואס בעטסטו נישט מען זאל שרייבן פאר דיר הנהגות אין די טעג?
דיין ווייב טוט שוין גענוג אין די טעג, איר גאנצע לעבן איז אוועק געגעבן
פאר'ן אייבערשטן וכו' וכו'; מענער קענען דאס נישט פארשטיין און וועלן
קיינמאל נישט פארשטיין וואס א פרוי גייט אריבער די חדשים. טראכט וואס
דו קענסט טון אין די טעג; דו דארפסט אויסנוצן די טעג מיט אסאך תודה
והודאה, אסאך דאנקען דעם אייבערשטן אויף די ניסים ביי אהער און בעטן
אויף ווייטער אז אלעס זאל גיין בנגל ובנחת.

נאך אן הנהגה פאר דיר אין די חדשים; געב אכטונג אויף דיין ווייב, ווי
שטארק דו געבסט אכטונג אויף איר א גאנץ יאר זאלסטו אין די חדשים נאך
מער אכטונג געבן. עס איז נישט צום פארשטיין ווי שווער עס איז זיי; מען
דארף זייער אכטונג געבן אין די טעג, זיין פאר זיי גרייט אין יעדע מצב,
נישט פארלאנגען וכו', נישט נאכלויפן אין די טעג, נישט פארלאנגען זי זאל

קאכן און מאכן.

אויב דו וועסט איר נאכלויפן אין די טעג וכו' וכו' - וועסטו איר פארלירן אפילו אויף שפעטער; איך ווייס פון מעשיות וואס אינגעלייט האבן דאס נישט געוויסט, מען האט זיי נישט אנגעגרייט, זיי האבן חתונה געהאט און גלייך אנגעהויבן ווארטן; זיי האבן פארלאנגט וכו' און נאכגעלאפן וכו', דאס יונג ווייבל האט נאכנישט געוויסט אז מען מעג זאגן 'איך שפיר זיך נישט גוט', 'איך בין דיזי', 'איך בין נאושעס'; און דאס האט גורם געווען נאכדעם מען זאל זיך אינגאנצן צעטיילן.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

אפילו ווען מען ליידט פון עלטערן, דארפן מען זיי ווייטער

מכבד זיין

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת אחרי קדושים, ו' אייר, שנת תשפ"א לפרט
קטן

לקבוד ... גרו יאיר, מאנסי

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

איך ווייס וואס דו ביסט אריבער אלע יארן מיט דינע עלטערן, איך געדענק ווי זיי האבן דיר נאר דערקוטשעט און סעקירט אויף יעדע זאך, זיי האבן אלץ געקוקט שלעכט אויף דיר; איך געדענק ווען דו ביסט געווען א יונגער בחור ווי זיי האבן דיר גערודפ'ט פאר גארנישט און פאר נישט, וואס דו האסט געטון האט מען נאר געהאט טענות.

מיט דעם אלעם דארפסטו וויסן אז א טאטע און א מאמע דארף מען מכבד זיין; מען דארף זייער אכטונג געבן ווי אזוי מען רעדט צו זיי און ווי אזוי מען באגייט זיך מיט זיי, עס האט נישט צו טון אויב מען איז אריבער שוועריקייטן פון זיי אדער מען קומט זיך אויס מיט זיי, טאטע מאמע דארף מען מכבד זיין ווייל אזוי זאגט דער אייבערשטער; עס שטייט אין די תורה

(שְׁמוֹת כ, יב): "כִּבְדֹּת אֶת אֲבִיךָ וְאֶת אִמְךָ"; אֵן קִיִּין תְּנַאִים, אֶפִּילוּ מְעַן לִיִּידֶט פּוֹן זַיִ דאַרף מְעַן זַיִ ווייטער מְכַבֵּד זַיִן.

די הייליגע חֲכָמִים דַּעֲרֻצִיילֵן אונז (ירושלמי פֶּאָה ג.) מְעַן הָאֵט גַּעפֶּרעגט דַּעם הייליגן תְּנַא רַבִּי אֱלִיעֶזֶר: "עַד הֵיכֵן הוּא כִּיבוּד אָב וְאָם", ביז וויפֿיל איז אַ מְעַנְטֶשׁ מְחוּבָּב צו מְכַבֵּד זַיִן זַיִנע עֲלֻטְעֶרן? הָאֵט רַבִּי אֱלִיעֶזֶר גַּעענֶטפֶּערט: "וְלִי אַתֶּם שׂוֹאֲלִין?!" וואס פֶּרעגט איר מיר, "לָכוּ שְׂאֵלוּ לְדָמָה בֶּן נְתִינָה", גַּיִטֶס פֶּרעגטֶס דָּמָה בֶּן נְתִינָה, "רֹאשׁ פֶּטְרָבּוּלִי הִיָּה", עַר איז גַּעווען אַ גְרוֹיסער גַּענעראַל, "פֶּעם אַחַת הִיָּתָה אִמּוֹ מְסֻטְרָתוֹ", אַיִינמאַל הָאֵט אים זַיִן מאַמע גַּעשְׁלָאגן מיט אַ שִׁיף, "בִּפְנֵי כָּל בּוּלֵי שְׁלוֹ", פֶּאַרנט פּוֹן די סאַלדאַטן, "וְנִפְּלָ קוֹרְדֻקוֹן שְׁלֵה מִיָּדָה", אַיִנמיטן שְׁלָאגן איז אַראַפֶּגעפֿאַלן די שִׁיף פּוֹן אַירע הענט, "וְהוֹשִׁיט לָהּ שְׁלֵא תִצְטַעַר", הָאֵט עַר זַיִף אַראַפֶּגעבּוּיגן אויפֿצוֹהֵיבן די שִׁיף און דאַס גַּעגעבן פֶּאַר זַיִן מאַמע אַז זַי זאַל זַיִף נִישֶׁט דאַרפֶּן אַראַפֶּבּיִיגן און זַיִף מְצַעַר זַיִן; זַעט מְעַן אַז אֶפִּילוּ מְעַן כַּאֲפֻט פּוֹן אַ טאַטע מאַמע דאַרף מְעַן זַיִ ווייטער מְכַבֵּד זַיִן.

זַעצט אַז דוּ הָאָסט שׂוֹיִן חֲתוּנָה גַּעהאַט, דוּ וואַיִנסט מְעַר נִישֶׁט בַּיִ זַיִ - איז דיר גְרִינגער צו מְכַבֵּד זַיִן זַיִנע עֲלֻטְעֶרן. דוּ הָאָסט חֲתוּנָה גַּעהאַט, דוּ הָאָסט אַן אַשֶׁת חֵיל, זַי איז מיט דיר, זַי קוקט שׂיִין אויף דיר; וועט דיר זַיִן אַסאַך גְרִינגער צו קַענען נַעמַען און שְׁלִינגען ווען זַי זאַגן דיר אַרײַן.

מַיִן נִישֶׁט אַז אַיף פֶּאַרשֶׁטִי דיר נִישֶׁט, אַיף ווייס זַיִער גוט וואס דוּ בִיסט אַרײַבער און וואס דוּ גַיִסט נַאָך אַלץ אַרײַבער; יַעֲדַעס מַאל דוּ גַיִסט צו זַי שְׁפִירֶסטוּ ווי אַ גַאַרנִישֶׁט, זַי זוכן נַאַר קְרִיטִיק און טְרַאַכְטֵן נַאַר שְׁלַעכְטֶס אויף דיר און זַיִן ווייב; מיט דַּעם זַאָלֶסטוּ זַיִ מְכַבֵּד זַיִן, זַאָלֶסט גַיִן צו זַיִ. זַי בן לֶפֶף זְכוּת זַיִנע עֲלֻטְעֶרן, זַי הָאָבן זַיִער וועג ווי אַזוֹי זַי זַענען אויפֿגעוואַקסן; בַּיִ זַיִ איז אַ פֶּאַרמאַכְטע סוועטער ביז די האַלז אַ גַּעפֶּערליכע זאַף, זַי מַיִנען נִישֶׁט קִיִּין שְׁלַעכְטֶס, זַי ווייסן נִישֶׁט אַנְדַּערֶשׁ.

אַיִן דַּעם זְכוּת וואס דוּ וועסט זַיִ מְכַבֵּד זַיִן וועסטוּ זוכה זַיִן צו קִינְדַּער און קִינְדִּים קִינְדַּער וואס וועלן דיר בְּרַענְגֶען נַאַר נַחַת.

דַּער אַיִבערשֶׁטער זַאָל העלפֶּן זַאָלֶסט הָאָבן הַצְּלָחָה אִין אַלע עֲנִינִים.

...

חינוך איז א פיר און צוואנציג שעה'דיגע ארבעט

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת אחרי קדושים, ו' אייר, שנת תשפ"א לפרט קטן

לקבוד ... גרו יאיר, אלעד

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

עלטערן וואס ווילן האבן נחת פון זייערע קינדער דארפן אסאך בעטן דעם אייבערשטן; טאג און נאכט דארף מען בעטן דעם אייבערשטן פאר די קינדער, זיי זאלן אויסוואקסן ערליך, הייליג און ריין.

מוהרא"ש דערצייילט, א איד איז געקומען צום הייליגן חפץ חיים זכותו גגן עלינו בעטן א ברכה אויף גוטע קינדער, האט זיך דער הייליגער חפץ חיים אויפגעשטעלט פון זיין פלאץ, ער האט ארויסגענומען פון ספרים שאנק אן אלטן תהלים וואס איז געווען אויפגעבלאזן פון נאסקייט, ער האט דאס געוויזן פאר דעם איד און אים געזאגט: "זעסט? דאס איז דער תהלים פון מיין מאמע עליה השלום וואו זי פלעגט יעדן טאג וויינען אז זי זאל האבן גוטע קינדער, אזוי איז מען זוכה צו גוטע קינדער".

זייער גוט אז איר לערנט אויס אייערע קינדער זאלן אכטונג געבן, זיין הייליג; איר זאגט זיי אז מען טאר נישט לייגן די הענט ביים אות ברית קודש. עס איז זייער וויכטיג אנצוגרייטן קינדער זיי זאלן וויסן ווי אזוי צו זיין הייליג; פון וואו זאלן קינדער וויסן אז מען דארף זיין אפגעהיטן, נישט פוגם זיין בברית? אז מען זאגט נישט - וויסט מען נישט; מען דארף אויסלערנען די קינדער ווען זיי זענען נאך קליין אז מען טאר נישט אנריירן דעם אות ברית קודש.

דאס וואס דו פרגעסט אויב מען זאל מסביר זיין וכו', דער תירוץ איז גיין; ווען מען רעדט פון קדושה זאגט מען דאס אן קיין הסברים, אן קיין טעמים; מען רעדט קורץ און שארף, מען זאגט די ווערטער: "דער

אייבערשטער זאגט מען דארף זיין הייליג, דאס טאר מען נישט טון; אן קיין פארנוואס, אן קיין פארנווען, לייגט נישט צו און נעמט נישט אראפ.

דערצייילט זיי וואס די הייליגע חכמים זאגן (שבת קיח:): אז רבינו הקדוש האט באקומען דעם טיטל "הקדוש" ווייל ער איז געווען זייער אפגעהיטן אין קדושה; ער האט זיך געמאכט א גדר, ער האט נישט אראפגעלייגט זיינע הענט אונטער די גארטל פדי ער זאל נישט צוקומען צו נישט גוטע זאכן, דעריבער רופט מען אים 'רבינו הקדוש'; דאס איז אויף א גדר פאר קדושה און צניעות, אויסלערנען די קינדער זיי זאלן נישט לייגן די הענט אין טאש.

אויף דארף מען זען זיי זאלן גיין אנגעטון איידל; דאס איז אויף א גדר אין קדושה, זיי אנטון געהעריגע קליידער, נישט אויסגעפאסט; עס איז נישט איידל און נישט גוט אנצוטון די אינגלעך מיט אויסגעפאסטע הויזן.

אויף דערמאנט מען זיי כסדר אויף שמירת עינים; דאס איז דאך דאס וויכטיגסטע זאך פאר קדושה, ווען מען גייט מיט די קינדער אין גאס און עס איז דא פריצות זאגט מען זיי מען זאל אראפקוקן, מען זאל היטן די אויגן. מען דערצייילט זיי מעשיות פון צדיקים ווי זיי האבן זיך געהיטן די אויגן, צו וואס זיי האבן זוכה געווען.

ווען מען נעמט די קינדער אין מקוה זאגט מען זיי אן זיך צו היטן די אויגן.

חינוך איז א פיר און צוואנציג שעה'דיגע ארבעט, חינוך איז וואו מען גייט און וואו מען שטייט; ווען מען איז אויף און ווען מען שלאפט. ווען מען לייגט שלאפן די קינדער זאגט מען זיי ווי אזוי צו שלאפן, מען לערנט זיי אויס צו שלאפן ווי א איד - שלאפן אויף די זייט, דאס איז אויף א זאך וואס ברענגט קדושה, נישט שלאפן אויף די רוקן און נישט אויפן בויד.

אויף לערנט מען זיי אויס זיי זאלן אלץ גיין אנגעטון, נישט ארום גיין אין שטוב בלויז מיט אונטער וועש; ערליכע אידן גייען אלץ אנגעטון, בייטאג גייט מען מיט טאג קליידער און ביינאכט גייט מען מיט נאכט קליידער.

מֵעַן זַעַט קִינְדֵּער שְׁפִילֵן מִיט אַנְדֵּערע קִינְדֵּער, זײ לִיגֵן אײנֵער אױפֿן צװײטן, זײצן אײנֵער אױפֿן צװײטן; אײז גָאר וויכְטִיג פֿאר קדוּשָׁה זײ אױסצולֵערנען דָאס נישט צו טון.

ווען מֵעַן טראָגט קִינְדֵּער שװײמען לֵערנט מֵעַן זײ אױס צו שװײמען מִיט קדוּשָׁה; מֵעַן לֵערנט זײ אױס אַז אױב אײנֵער זוכְט זײ אַנצוכאַפֿן און פֿאַטאַפֿן זאַלן זײ אַוועק שװײמען און אַרױסגײן פֿון דאַרט.

אַז מֵעַן לײגט אַרײן אין די קִינְדֵּער פֿון יונגענוײז אַן יראַת שְׁמַיִם, אײז מֵעַן זוכֶה, ווען זײ ווערן עֲלֵטֵער – צו שְׁעָפֿן פֿון זײ אַסאַךְ נחת דקדוּשָׁה. דער אײבערשטער זאל העלפֿן זאַלסט האַבן הצְלָחָה אין אַלע עגְנִינִים.

...

בײ קבֿרי צדיקים נעמט מֵעַן אַן אַלע תּפִּילוֹת פֿון יעדן

אײנעם

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ – יום ב' פֿרשַׁת אַחֲרֵי קדוּשִׁים, ז' אֲיִיר, שְׁנַת תשפ"א לִפְרֵט קָטָן

לְכַבּוֹד ... גְּרוֹ יֵאִיר

אײף האַב עֲרֵהאַלְטֵן דײן בְּרִיוּ.

די וואָף גײט צװײ סְדֵרָה'ס – אַחֲרֵי קדוּשִׁים; אַז מֵעַן הײבֿט אַן זונטאָג מַעֲבִיר סְדֵרָה זײן, מֵעַן גײט יעדן טאָג דוּרְךְ אַבִּיסֵל פֿון די פֿרשָׁה – אײז מֵעַן זוכֶה יעדע וואָף מְקַיִם צו זײן די מַצְוָה פֿון מַעֲבִיר סְדֵרָה זײן, מֵעַן אײז אַפֿגֵּעהיטן פֿון אַלע שְׁלֵעכְטֵס.

כאַפּ זײף אַרײבער צו קבֿרי צדיקים; אין יעדע שְׁטאַט זענען דאָ קבֿרי צדיקים, בײ קבֿרי צדיקים קען מֵעַן זײף אַבִּיסֵל עפֿענען דאָס האַרץ, זײף אַבִּיסֵל אױסשמועסן מײטן אײבערשטן. דער רבֿי זאַגט (סֵפֶר הַמּוֹדוֹת אוֹת צִדִּיק, סִימָן קעג): "עַל יְדֵי הַשְּׂתַטְחוֹת עַל קבֿרי הצְדִיקִים, הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹשֶׂה לוֹ טוֹבוֹת, אַף עַל פִּי שְׂאִינוֹ רְאוּי לְכַף", אַפִּילוֹ אַ מַעֲנִיטֵשׁ אײז נישט ווערד מֵעַן זאַל צוהערן זײנע תּפִּילוֹת, אַבער בײ קבֿרי צדיקים נעמט מֵעַן אַן אַלע תּפִּילוֹת

פון יעדן איינעם.

פֿרייטאג פֿארטאָגס בין איך געווען ביים אוהל, איך האב זיך געקענט
אביסל אויסגיטן מיין הארץ.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

איך קוק ארויס אַ גאַנץ יאַר צו זיין צווישן די בערג

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת אחרי קדושים, ח' אייר, שנת תשפ"א לפרט

קטן

לְכָבוֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

איך האף צום אייבערשטן אז מיר וועלן האבן נאך די יאר זומער א
קאנטרי מיט א קעמפ פאר די בחורים; איך קוק ארויס א גאנץ יאר צו זיין
צווישן די בערג, זיין דארט מיט די בחורים און מיט אנשי שלומינו.

פרישע גייעס פון אומאן; מען ענדיגט יעצט דעם דריטן שטאק, מען
ארבעט זייער פלייסיק עס זאל זיין גרייט אויף ראש השנה. עס זענען נתרבה
געווארן אסאך אנשי שלומינו, אפשר וועלן מיר דארפן ענדיגן נאך אויף די
יאר דעם פערטן שטאק.

געכטן בין איך ארויסגעפארן אנגרייטן די מיידל קעמפ און די קעמפ
פאר די אינגלעך; מיטן אייבערשטנס הילף וועלן די קינדער האבן א שיינע
זומער.

מארגן וועט זיין אים רצוה השם א צאמקום פאר די פרויען; בלייב אין
שטוב אכטונג געבן אויף די קינדער אז זיין ווייב זאל קענען קומען אביסל
שעפן פרישע לופט.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

צוויי יאר זייט די גרינדונג פונעם שטעטל קרית ברסלב

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת אחרי קדושים, ח' אייר, שנת תשפ"א לפרט

קטן

לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

מיטן אייבערשטנס הילף האב איך היינט געענדיגט שרייבן א ספר תורה; פאר מיר איז דאס א גרויסע שמחה, איך האב עס אנגעהויבן שרייבן זעקס יאר צוריק און יעצט האלט מען ביים גמר.

מיטן אייבערשטנס הילף וועל איך דאס אריינגעבן דעם יום טוב שבועות הבא עלינו לטובה אין בית המדרש אין שטעטל.

איך בין נעכטן געווען אין שטעטל; איך האב געפרעגט אנשי שלומינו, אויב איך קום אויף יום טוב, צי זיי וועלן אריינגעמען געסט, ווייל איך וויל זייער אז אנשי שלומינו וואס ווילן זיין אינאיינעם יום טוב זאלן האבן די מעגליכקייט צו קומען; האברך ... גרו יאיר איז גרייט צוצושטעלן פאר אלע משפחות וואס ווילן זיין יום טוב אין שטעטל - א פלאץ וואו צו זיין, אויב דו ווילסט קומען פארבינד זיך מיט אים.

יעצט שבועות ווערט צוויי יאר פון ווען די ערשטע משפחה האט זיך באזעצט אין שטעטל; עס זעט אויס ווי א חלום, אזוי שנעל אין א קורצע צייט פון צוויי יאר האלטן מיר שוין ביי איבער פופציג משפחות. טייערע אינגעלייט, טייערע משפחות; אלע לעבן מיטן רבינס עצות, די אינגעלייט וואס וואוינען דארט זענען נישט מענטשן וואס האבן געזוכט א פלאץ וואו צו אנטלויפן, מענטשן וואס זוכן אנוועק צו ווארפן די מסורה; דאס איז אנשי שלומינו וואס ווילן לעבן אין א שטאט וואו אלעס פירט זיך מיטן רבינס וועג.

מיר האבן אין די צוויי יאר אויפגעשטעלט א תלמוד תורה און א בית חינוך לבנות, אויף האבן מיר א כולל פון חשובע אינגעלייט, מיר האבן א מקנה און א שיינעם בית המדרש, אויף האבן מיר נאך א בית המדרש מיט א

מקנה פאר שבת פאר נאך א געגנט, און יעצט יום טוב שבועות עפענען מיר א דריטע שול, "בית המדרש עצתו אמונה". מיר האבן א מהודר'דיגע עירוב ארום דעם גאנצן שטעטל; פינף בודקים גייען יעדע וואך מידי שבוע בשבוע דאס בודק זיין און אז עס צעברעכט זיך האבן מיר אן עירוב טראק כדי מען זאל דאס גלייך קענען פאררעכטן.

מיר האבן אין שטעטל א בית התבשיל; אלע קענען קומען נעמען עסן בחנם, רויע עסן און געקאכטע עסן. עזר ליולדות; מען שטעלט צו פאר קימפעטארינס פיינע פרישע עסן. מיר האבן אין שטעטל א בית הדפוס, וואו מען דרוקט די ספרים און קונטרסים. חסד וואס טוט זיך אין שטעטל איז אין לשער; אינגעלייט וואס זענען אינגעשריבן ביי הצלה לויפן ראטעווען מענטשן, אינגעלייט וואס זענען אינגעשריבן ביי חברים העלפן אנדערע מיט וואס מען דארף. עס איז א הערליכע פלאץ; א פלאץ פון שלום, א פלאץ וואו יעדער לעבט פאר זיך אן קיין פּרעשור פון אנדערע. די צניעות אין שטעטל איז אזוי שיין, אלע גייען איידל אנגעטון, אלע פירן זיך ווי אזוי מען דארף זיך צו פירן.

אויך האבן מיר אין די צוויי יאר אויפגעהאלטן א קיאסק, א פלאץ וואו מען קען איינקויפן אויפ'ן אינטערנעט; דאס איז פון די ערשטע זאכן וואס איך האב געבעטן די חברי הנהלה עס זאל זיין אין שטעטל, עס גייט מיר אין לעבן מען זאל נישט האבן קיין אינטערנעט אין שטוב, מען זאל נישט האבן קיין טעלעפאן, קאמפיוטער - אין שטוב, די שטוב זאל זיין ריין, די שטוב זאל זיין אפגעהיטן.

פרנסה פעלט נישט דארט, אלע זענען שיין מצליח; יעצט עפנט אויך משפחת ... א פיש געשעפט, ערב פסח האט משפחת ... געעפנט א גראסערי, אויך גייט יעצט אין די זומער וואכן משפחת ... עפענען א שיד געשעפט און משפחת ... עפנט אויך א דרייגוד געשעפט; אלע האבן גרויס שפע.

והעקר שכחתי; מיר האבן אפאר שיעורים אין גמרא, אינדערפרי איז דא א שיעור אין גמרא און ביינאכט איז דא א שיעור אין גמרא. איך האף מיט די צייט צו מאכן נאך שיעורים, ממנה זיין נאך אינגעלייט זאלן פארלערנען

שיעורים, ווייל עס גייט מיר אין לעבן אז די שטאט זאל זיין געבויט אויף תורה, תפלה און חסד.

איך וויל דיר דערמאנען אז מארגן וועט זיין א פרויען צאמקום; זאג דיין ווייב, זי זאל וויסן פון דעם, זי וועט זיך זייער מחזק זיין. דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

נישט אפטרעטן פון שלחן ערוך

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת אחרי קדושים, ח' אייר, שנת תשפ"א לפרט קטן מרת ... תחי'

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

איך קען נישט גלייבן אז אייערע קינדער פירן זיך נישט לויט די הלכה, זיי האלטן נישט קיין הלכות ווען זיי זענען צווישן מענטשן. איך האב געהערט אז חדשים מקרוב באו, לא שערום אבותיכם, וואס לערנען מיט חתנים אז ברכים דארף מען נישט האלטן קיין הרחקות רחמנא לצלן, רחמנא לשיזבן.

איר זאלט נישט טראכטן אז מיר לערנען אזוי, מיר לערנען נאר וואס די הייליגע שלחן ערוך זאגט.

בעטס דעם אייבערשטן אז אייערע קינדער זאלן זיין ערליכע אידן, די תפילות פון עלטערן זענען זייער שטארק; ווען עלטערן וואלטן געוויסט וואס זייערע תפילות טוען אויף, וואלטן זיי זייער אסאך געבעטן פאר די קינדער און קינד'ס קינדער זיי זאלן זיין ערליכע אידן.

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

געבן דאס געלט פאר די צרכי הקהלה

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת אחרי קדושים, ח' אייר, שנת תשפ"א לפרט
קטן

לכבוד ... גרו יאיר, קרית ברסלב

געב איבער פאר ... גרו יאיר אז פון היינט און ווייטער זאל ער נישט
לאזן אריינגיין אין קאנטראקט פאר מען געבט די צען טויזנט דאלער פאר
די קהילה, איף זע אז עס איז זייער שווער צו באקומען די געלט.

אינטערעסאנט פארנואס מען פארשטייט אז פאר די הויז איז כדאי צו
צאלן געלט, אבער פאר א בית המדרש, מקוה, מקוה טהרה, תלמוד תורה,
בית חינוך לבנות וכו' כו' - ווערט מען פארמאכט, מען ווייסט נישט
פארנואס מען דארף געבן די געלט.

מיר צווינגען נישט קיינעם צו זיין ביי אונז אין די קהילה; געלויבט דעם
אייבערשטן עס בויען זיך איבעראל שיינע חסידישע געגנטער פן ירבו, מיר
דארפן שטיין דערויף אז אלע וואס ווילן זיין א חלק פון אונזער קהילה זאלן
טון וואס מיר בעטן.

איך שיק דיר דא געלט פון צען פרישע אינגעלייט וואס האבן שוין
געגעבן פאראויס געלט צו קענען קויפן א הויז אין שטעטל, זיין א חלק פון
אונזער קהילה; איך שיק דיר די נעמען, ביטע זיי שיקן, פאר יעדן איינעם, א
שטר אז זיי האבן געגעבן די חלק פאר די קהילה און זיי האבן א זכות צו
קויפן א הויז אין קרית ברסלב.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

די עצתו אמונה אין ענגליש איז הערליך שיין

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת אחרי קדושים, ח' אייר, שנת תשפ"א לפרט
קטן

מרת ... תחזי, קרית ברסלב

איך האב יעצט ערהאלטן די קונטרס עצתו אמונה איבערגעטייטשט אין
ענגליש חלק 12.

וואס זאל איך אייך זאגן, עס איז אזוי שיין, אזוי הערליך געשריבן.
די מפיצים זאגן אז זיי האבן א פראבלעם מיט די עצתו אמונה; וואו זיי
גייען בעט מען זיי נאך חלקים, מענטשן ווערן עדיקטעד צו דעם, זיי ווילן
נישט עפעס אנדערש נאר נאך חלקים פון "לייט אוו אמונה".
שטארקט אייך מיט אייער הייליגע ארבעט.

...

מען טאר זיך נישט לאזן פייניגן

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת אחרי קדושים, ח' אייר, שנת תשפ"א לפרט
קטן

מרת ... תחזי

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

איך שפעס זיך זייער, ווייל איך בין געווען שדכן; איך האב נישט
גע'חלומ'ט אין מיין וויסטן חלום אז אייער מאן וועט אזוי רעדן צו אייך, ער
וועט אייך סטראשען מיט א גוט, ער וועט רעדן צו אייך מיאוס'ע ווערטרער;
איך ווייס אייך נישט וואס צו זאגן, איך האב גרויס צער.

איך גיי רעדן צו אים, איך וועל זען אויב איז די מעשה טאקע אזוי ווי
איר שרייבט, אז ער שלאגט און ער טשעפעט אייך מיט מיאוס'ע ווערטרער.
אויב איז דאס אזוי, ווייס איך אייך נישט וואס צו זאגן; איך וואלט נישט
געזאגט מיין טאכטער זאל בלייבן וואוינען מיט א מאן וואס שלאגט אדער

סטראָשעט מיט מיאוס'ע ווערטער.

אײן זאָך פֿאַרשטיי איך נישט פון די בריוו, אויב איז טאָקע אזוי ווי איר שרייבט, ער שלאָגט, ער שרייט די מיאוס'ע ווערטער און וואָרפט אַ פֿחד אויף אייך, פֿאַרנואס שרייבט איר מיר אז איך זאל אים נישט זאָגן אז איר האט געשריבן? דאס גייט מיר נישט אריין אין קאפּ, פֿאַרנואס זאלט איר נישט מעגן דערציילן אז איר ליידט? פֿאַרנואס זאלט איר נישט מעגן זוכן הצֵלָה זיך צו ראטעווען? וואס איז די סוד? ! אויב איז טאָקע וואר די ווערטער וואס איר שרייבט; איך ברענג אייך די ווערטער וואס איר שרייבט: "נעכטן האט ער זייער געשריגן אויף מיר, אז ער גייט מיר צעערייסן און אז איך מאַך אים נמאָס דאס לעבן און אז איך בין גארנישט ווערד, און אז איך פיר זיך נישט ווי א פֿרוי נאר ווי א ... פון גאס, און ער גייט זיך גט'ן פון מיר, און איך זאל וויסן אז דאס גייט זיין די סוף, אז ער גייט מיר געבן אַ גט, און קיינער גייט נישט וועלן חתונה האבן מיט מיר. ער האט מיר אַראַפֿגעלייגט אויפ'ן ערד און ער זאָגט אז איך דאַרף דאַנקען די קינד ווייל ווען נישט מיר האבן אַ קינד וואלט שוין לאנג געווען אַ גט, איך האב זיך זייער דערשראקן און איך האב נישט געקענט רעדן פון גרויס שרעק, און איך האב זיך גענומען וויינען זייער שטיל, וועגן איך האב מורא געהאט אז אויב איך גיי וויינען הויף גייט ער מיר שלאָגן".

אויב איז דאס וואר, פֿאַרנואס זאלט איר דאס נישט דערציילן? פֿאַרנואס זאלט איר מורא האבן? פון וועמען מורא האבן? פֿאַרנואס זיך לאָזן פֿייניגן? פֿאַרנואס לעבן מיט איינעם וואס רעדט אזוי מיאוס? ! איר האט מורא איר וועט בלייבן אליינס? אפילו עס איז אַמת, קיינער וועט נישט וועלן חתונה האבן מיט אייך איז נאכאלץ ענדערש צו לעבן אליין ווי צו לעבן מיט איינער וואס לייגט אַראַפּ אויף דער ערד און רעדט אַזעלכע ווערטער!

איך גיי אים יעצט שרייבן און פֿרעגן וואס עס גייט פֿאַר; איך האב נישט מורא פון קיינעם, מוהראַ"ש האט מיר אויסגעלערנט צו גיין מיט'ן אַמת, איך וועל אים פֿרעגן אויב דאס איז אַמת, איך וועל אים פֿרעגן וואס גייט פֿאַר, וואס איז די צווייטע זייט פון די מעשה.

בִּי מוֹהֲרָא"ש איז אײנער אַמאַל אַרײַנגעקומען צעבֿלוטיגט; די גאַנצע העמד איז געווען בֿלוטיג, יענער בַּחור האט געוויינט אַז אײנער האט אים געשלאָגן בֿיז בלוט; ווען מוֹהֲרָא"ש איז געגאַנגען פֿרעגן דעם אַנדערן, אַזוי ווי די הֶלְכָה איז, אַז מען דאַרף אַלץ הערן בֿיידע מעשיות, האט יענער געזאָגט: "איך האב אים נישט געשלאָגן, יענער האט מיר געשלאָגן; יענער האט מיר געמאַכט בֿלוטן, די בלוט איז פון מײנע וואונדן. יענער האט מיר אַרומגענומען, ער האט מיר געוואלט דערווערן, ער האט מיר געהאַקט און געשלאָגן, פון דעם איז יענער בֿלוטיג".

מוֹהֲרָא"ש האט דאס דערצײלט פֿאַר אונז צו ווייזן ווי מען דאַרף פֿאַלגן די תּוֹרָה און הערן בֿיידע זײטן, אַפֿילו עס זעט אויס ממש ווי מען ווייסט דעם אַמת.

איך האב אַמאַל געזען אַ מעשה בֿיי מײן זײדע, קאַרלסבורגער רב זכֿרונו לְבִרְכָה. אַ פֿרוי איז געקומען שִׁרײַען: "מײן מאן שְׁלֹאגט מיר!" די פֿרוי האט געוואוינט בֿשְׁכֵנוֹת מיט אונז, טאג און נאַכט איז דאַרט געווען קריגערייען; אײן טאג קומט זי וויינען: "מײן מאן שְׁלֹאגט מיר!" מען האט אַריבערגערופֿן דעם מאן, דעמאַלט האט מען אַלעס געזען, דער מאן איז געווען צעגראַזשעט, די פֿנים צעבֿלוטיגט פון איר, ער האט געוויינט צו מײן זײדע אַז ער ווייסט נישט וואס צו טון, זי בייסט אים, זי גראַזשעט אים, וואס זאל ער טון? בֿיז יענער האט זיך געדאַרפֿט גטן.

איך גיי רעדן צו אײער מאן, איך וועל זען וואס דא גייט פֿאַר. דער אײבערשטער זאל העלפֿן איר זאלט האבן הצלחה אין אַלע ענינים.

...

שְׁלוֹם בֵּית אִיזָא שׁוֹתְפוֹת, קִינְעֵר קֶען נִישְׁט לִיידן פּוֹנְעֵם צװײטן

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ג' פְּרֻשַׁת אַחֲרֵי קְדוּשִׁים, ח' אִייר, שְׁנַת תשפ"א לְפָרֵט
קָטָן

לְכָבוֹד מִיין טִיעֵרער לִיבֵער ... נֵרוּ יֵאִיר
אִיךָ הָאב עֶרְהָאָלְטן דִּיין פֿראָגע.

אִיךָ ווִיִּיס נִישְׁט וועגן דָּעם, אִיךָ הָאב נִישְׁט גֶּעֶהֶערט פּוֹן דִּי עֶצָה; דָּאס
דאַרף מֶען פֿרעגן דָּעם דַּאָקטער, אויב דָּאס אִיז נִישְׁט קִיין סְכָנָה און אויב
דָּאס הֶעֱלָפֵט.

אִיךָ הָאב דִּיר יַעֲצֵט גֶּעוואָלֵט שְׂרִיִּיבן אַ בְּרִיוּ אַז אִיךָ בִּין זִיעֵר
פֿאַרשעמט צו הֶעֱרֵן אַז דו טוּסט ווִי דִּיין ווִיִּיב; אִיךָ בִּין גֶּעווען דִּיין שְׂדֻכָן,
אִיךָ קֶען דִּיר פֿאַר אִינְעֵם וואס טוט נִישְׁט ווִי, נָאר פֿאַר דָּעם הָאב אִיךָ
גֶּעמאַכט דִּי שִׂדוּף, יַעֲצֵט הֶעֱר אִיךָ אַז דו טִשְׁעֶפֶעסט דִּיין ווִיִּיב, זִי שְׂרִיִּיבט
מִיר דִּי ווערטער: "נֶעכְטֵן הָאט עֶר זִיעֵר גֶּעשְׂרִיגן אויף מִיר, אַז עֶר גִּיט מִיר
צֶעֱרִיסֵן און אַז אִיךָ מַאָף אִים נמָאָס דָּאס לָעבֵן און אַז אִיךָ בִּין גֶּאַרנִישְׁט
ווערד, און אַז אִיךָ פִּיר זִיךְ נִישְׁט ווִי אַ פֿרוִי נָאר ווִי אַ ... פּוֹן גַּאס, און עֶר
גִּיט זִיךְ גִּטֵן פּוֹן מִיר, און אִיךָ זָאל ווִיסן אַז דָּאס גִּיט זִיין דִּי סוּף, אַז עֶר
גִּיט מִיר גֶּעבֵן אַ גִּט, און קִינְעֵר גִּיט נִישְׁט וועלן חֲתוּנָה הָאבן מִיט מִיר. עֶר
הָאט מִיר אַראָפֿגעלייגט אויפֿ'ן עֶרד און עֶר זָאגט אַז אִיךָ דאַרף דאַנקען דִּי
קִינְד ווִייל ווען נִישְׁט מִיר הָאבן אַ קִינְד וואָלט שׁוִין לָאנג גֶּעווען אַ גִּט, אִיךָ
הָאב זִיךְ זִיעֵר דֶּערשְׂרַאָקן און אִיךָ הָאב נִישְׁט גֶּעקענט רעדן פּוֹן גְּרוִיס
שְׂרַעק, און אִיךָ הָאב זִיךְ גֶּענומען ווִינען זִיעֵר שְׁטִיל, וועגן אִיךָ הָאב מוֹרָא
גֶּעֱהָאט אַז אויב אִיךָ גִּי ווִינען הוּיךְ גִּיט עֶר מִיר שְׂלָאָגן".

אִיךָ בִּין זִיעֵר נִיגֶעריג אויב דָּאס אִיז טאַקע אַזוי ווִי זִי שְׂרִיִּיבט, אַדער
דִּי מַעֲשֵׂה הָאט אַ צװײטע חֶלֶק; בִּיטע שְׂרִיִּיב מִיר אויב דָּאס אִיז אַזוי, אַז דו
זָאגסט אִיר דו גִּיסט זִיךְ גִּטֵן; אויב אִיז דָּאס אָמֵת דאַרפֿסטו נִישְׁט
סְטראשען, אִיךָ וועל דִּיר הֶעֱלָפֵן דו זָאלסט זִיךְ גִּטֵן כְּדִי זִי זָאל נִישְׁט ווערן

געשעדיגט.

דיין ווייב האט מיר געבעטן איך זאל נישט דערצייילן אז זי האט דערצייילט, דאס שמעקט זייער נישט גוט; אדער איז די מעשה נישט אמת, אדער איז דאס נא אמת נאר זי לעבט אין א פחד פון דיר. ביי מיר איז נישטא אונטערן טיש; מוהרא"ש האט מיר געלערנט ווי אזוי צו מאכן שלום בית, קיינער קען נישט ליידן פונעם צווייטן, שלום בית איז א שותפות, מען לעבט אינאיינעם מיט ליבשאפט, נישט ווי קנעכט און דינסט. איך ווארט דו זאלסט מיר שרייבן.

...

זיך פירן מיט דרף ארץ אין שול

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת אחרי קדושים, ט' אייר, שנת תשפ"א לפקט קטן

לכבוד תלמידות בית פיגא שתחיו

איך וויל אייך זייער בעטן, אויב איר קומט שבת אין שול - זאלט איר זיך פירן מיט דרף ארץ. א שול איז נישט קיין פלאץ וואו מען קומט זיך אויסלופטערן, א שול איז א פלאץ וואו מען קומט דאווענען צום אייבערשטן.

איך הער צוריק גריסן אז געוויסע תלמידות קומען אין שול, מען רעדט און מען שמועסט ביים דאווענען. ווען מען זאגט פתח בלייבט מען זיצן, מען דאווענט נישט מיט. אזוי אויך, ווען מען זאגט קדושה בלייבט מען זיצן און שמועסן. עס קען זיין אז איר ווייסט נישט דאס הארבקייט פון רעדן ביים דאווענען; רעדן ביים דאווענען איז נישט אויסגעהאלטן, ווען מען דאווענט טאר מען נישט שמועסן, מען טאר נישט דעמאלט רעדן.

נאכן דאווענען קען מען זיך באגריסן איינער דעם צווייטן, מען קען שמועסן, אבער בשעת'ן דאווענען איז מען שטיל. דער ספר חסידים ברענגט א מעשה (סימן נח; הובא בבאר היטב אורח חיים סימן רסח, סעיף קטן יב) אמאל איז געווען

א גרויסער צדיק, ער האט זיך גע'חלומ'ט ווי ער זעט א צדיק וואס איז שוין נפטר געווארן מיט א שרעקעדיגע פנים, דער קאליר איז געווען גרין און ער האט אויסגעזען זייער שלעכט; דער צדיק האט געפרעגט אין חלום פונעם אנדערן צדיק: "וואס גייט פאר? פאר וואס ביסטו אזוי גרין? פאר וואס זעסטו אויס אזוי שלעכט?!" האט דער נפטר געזאגט: "וואס זאל איך טון, מען שטרופט מיר יעצט; ווייל איך פלעג רעדן שבת בינאכט אין שול ווען מען האט געזאגט ויכלו השמים, אויך פלעג איך שמועסן ביי קדיש און אויך האב איך זיך נישט געשניטן די נעגל ערב שבת"; זעט מען פון דעם אז אויב מען רעדט ביים דאווענען, אפילו מען איז א גרויסער צדיק - באקומט מען א עונש.

דאס איז געזאגט געווארן ביי סתם מענטשן, ווען מען קומט אין שול דארף מען קומען מיט דרף ארץ און דאווענען; זיכער ביי ברסלב'ע תלמידות, אנשי שלומינו, וואס דער רבי האט אזוי שטארק געוואלט מיר זאלן האבן דרף ארץ; דארפן מיר זיין שטיל ביים דאווענען.

מיר ווייסן דאך אביסל וואס דאווענען איז, דער רבי האט אונז געגעבן א טעם אין דאווענען; דאווענען איז דאך א צייט וואס מען רעדט צום אייבערשטן, א צייט וואס מען איז איינס מיט'ן אייבערשטן; דארפט איר זיכער אכטונג געבן מיט צו דאווענען מיט דרף ארץ.

אויב מען קומט אין שול זיך טרעפן מיט חבר'טעס בעט איך אייך איר זאלט נישט קומען; איר זאלט בלייבן אין שטוב. אויב איר ווילט קומען דאווענען, איר ווילט זאגן די זיסע ווערטער פון נקדישה, די האניג ווערטער פון כתר, ווי מען דאנקט דעם אייבערשטן, וואס אפילו די מלאכים האבן נישט קיין רשות צו דאנקען דעם אייבערשטן נאר איינמאל, ווען מען געבט זיי רשות; מיר אידן קענען יעדן טאג זאגן: "קדוש, קדוש, קדוש"; דעמאלט קענט איר קומען.

איך וועל אייך זאגן דעם אמת, איך האב שוין אסאך מאל געקלערט פון אפשפארן דעם ווייבער שול, בפרט אין שטעטל וואס מען הערט אריין גערודער צו די מענער זייט; עס זעט אויס ווי מען קומט אין שול זיך טרעפן

מיט חבֿר'טעס, צו פארברענגען.

איך האָף אז איר וועט אָננעמען מיינע ווערטער; בשעת מען דאווענט וועט איר נישט שמועסן, איר וועט מיט דאווענען. ווען מען זאָגט נקדישן וועט איר שטיין שטיל און מיטזאָגן די הייליגע ווערטער, אזוי אויך ביי כַּתָּר; וועט איר האָבן ערליכע דורות.

דער אייבערשטער זאל העלפֿן איר זאלט האָבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

א מלמד בויט פֿלל ישׂראל

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת אחרי קדושים, ט' אייר, שנת תשפ"א לפֿרט קטן

לכבוד ... גרו יאיר

איך האָב ערהאלטן דיין בריוו.

נישטא קיין ווערטער וואס זאל אַרויסברענגען דאס גרויסקייט פון אַ גוטע מלמד; אלע תורה און תפלה וואס די תלמידים גייען לערנען און דאווענען זייער גאנץ לעבן, אלעס גייט אויפֿן זכות פונעם מלמד. אַ מלמד בויט פֿלל ישׂראל; די אלע קינדער גייען אויפֿוואקסן ערליכע אידן, אלעס בַּזְכוּת דעם מלמד.

לייג אַרײַן אין די קינדער אַמונה; יונגע קינדער האָבן אין זיך אַ שטארקע תמימות, זיי נעמען אַרײַן יעדעס ווארט, די קינדער וועלן זייער גאנץ לעבן געדענקען זייער מלמד, עס וועט בלייבן איינגעקריצט אין זיי די ריינע אַמונה.

מוהרא"ש דערציילט, ער האט געהאט אַ מלמד אַ בַּרְסֶלְבֶּר חסיד, ער פֿלעגט אַרײַנלייגן אין די קינדער זייער שטארקע אַמונה. די חדר איז געווען אין אַ שול און ווען אַ קינד האט עפֿעס געדארפֿט פֿלעגט דער מלמד נעמען דאס קינד און אים שטעלן ביים אַרון הקודש, ער האט געהייסן דאס קינד קושן דעם פֿרֶכֶת, ער האט אים פֿאַרְגֶעזאַגט אַ תפלה און אים געהייסן

נאכזאגן ווארט ביי ווארט; אזוי האט ער אריינגעברענגט אין די קינדער די זאך פון תפלה, אז ווען מען דארף עפעס זאל מען צוגיין צום ארון הקודש, געבן א קוש דעם פרכת און בעטן פונעם אייבערשטן וואס מען דארף.

נאך האט מוהרא"ש דערציילט, אז דער מלמד רבי יעקב האט געלערנט מיט זיי נ"ך; ספר יהושע, שופטים, שמואל א', שמואל ב' און ספר מלכים ביז קאפיטל ח'; מוהרא"ש איז געווען דעמאלט א קינד פון זעקס זיבן יאר און ער פלעגט זאגן אלע יארן אז ער געדענקט יעדעס ווארט פונעם מלמד, ווייל ער האט דאס אריינגעלייגט אין די קינדער מיט א מורא'דיגע קלארקייט, מיט גאר א שטארקע אמונה. מוהרא"ש האט נאכנישט געוויסט דעמאלט פון ברסלב און אז דער מלמד איז א ברסלב'ער חסיד, יארן שפעטער ווען מוהרא"ש איז מקורב געווארן האט ער זיך דערוויסט אז דער רבי יעקב קאלמענאוויטש איז געווען א ברסלב'ער חסיד.

בנוגע דער קינד וואס איז דיר געקומען דערציילן אויף א צווייטע אינגל אז ער האט גערעדט צו אים נישט איידל; זאג פארן קינד וואס האט דאס דערציילט: "זייער גוט אז דו דערציילסט מיר, זאלסט אלץ קומען דערציילן"; און דעם אנדערן קינד זאלסטו נעמען אין א זייט און אים זאגן ער זאל נישט רעדן אזוי, זאלסט אים זאגן די הארבקייט פון ניבול פה.

ווען דו דארפסט געבן מוסר פאר א קינד זאלסטו דאס טון אזוי ווי מען געבט מעדעצין; אזוי ווי קינדער ווילן נישט נעמען קיין מעדעצין, אזוי ווילן זיי נישט הערן מוסר. וואס טוט מען ווען דארף געבן פאר א קינד מעדעצין? עס איז שווער צו נעמען די שארפע מעדעצין, וואס טוט מען? מען געבט זיי צו טרינקען א זיסע געטראנק פארדעם און נאכדעם און אינדערמיט שמוגלט מען אריין די שארפע מעדעצין, אזוי איז אויף מיט מוסר; ווען א מלמד וויל זאגן מוסר פארן תלמיד, דארף מען אנהייבן מיט שיינע ווערטער, אויסרומען דעם תלמיד, ווי טייער ער איז, ובתוף הדברים זאגט מען אים אז מען רעדט נישט קיין ניבול פה, מען זאגט אים די הארבקייט דערפון און מען ענדיגט מיט גוטע חיזוק, ווי חשוב ער איז, ווי טייער ער איז און ווי שייין ער וועט אויסוואקסן אויב וועט ער זיך פירן גוט.

דְּעַר אֵיבְעַרְשִׁטְעַר זָאל הֶעֱלָפֵן זָאלֶסט הָאבֵן הַצְלָחָה אִין אֲלֵע עֲנִינִים.

...

מִיט תְּפִלָּה וְוַעסְטוּ זַיִן אִין אומאן אויף ראש השנה

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יום ד' פְּרֻשֶׁת אַחֲרֵי קְדוּשִׁים, ט' אִיר, שְׁנַת תשפ"א לְפָרֶט

קָטָן

לְכַבֵּוד ... נְרוּ זָאיר

אִיף הָאב עֶרְהאַלְטֵן זַיִן בְּרִיוּ.

אַז דו ווילסט קומען אויף אומאן אויף ראש השנה דארפסטו איין זאך
טון, 'בַּעֲטֹן און בַּעֲטֹן און נאַכאַמאַל בַּעֲטֹן'; מָעַר פֿון דַעם איז נישטא וואס
צו טון.

מִיט תְּפִלָּה וְוַעסְטוּ זַיִן אִין אומאן אויף ראש השנה הָבֵא עֲלִינוּ לְטוֹבָה.

דְּעַר אֵיבְעַרְשִׁטְעַר זָאל הֶעֱלָפֵן זָאלֶסט הָאבֵן הַצְלָחָה אִין אֲלֵע עֲנִינִים.

...

נִישֶׁט זִיף אַלִיין אַראַפֿקלאַפֿן

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יום ד' פְּרֻשֶׁת אַחֲרֵי קְדוּשִׁים, ט' אִיר, שְׁנַת תשפ"א לְפָרֶט

קָטָן

מֵרַת ... תַּחֲוִי

אִיף הָאב עֶרְהאַלְטֵן אִיעֶר בְּרִיוּ.

אִיף בַּעַט אִיף זַיעֶר, הָאט שְׂכָל און זאַגט נישט די ווערטער פאר אייער
מאן; אַז איר וועט אים זאַגן אַינמאַל און נאַכאַמאַל אַז ער איז גוט און איר
זענט נישט גוט וועט ער אָנהייבן טראַכטן אַז איר זענט גערעכט, עס וועט
נישט זיין גוט.

ווי צעבראכן איר זענט ביי זיך, ווי נעגאטיוו איר זענט ביי זיך, זאלט

איר זיך נישט קלאפן פאר אייער מאן; אַ מאן האט ליב א פרייליכע ווייב,

נישט איינער וואס זאגט טאג און נאכט, נאכט און טאג: "איך בין א עקלדיגע מענטש".

אז איר ווילט ארויסגיין פון אייער עצבות און מרה שחורה איז דא אן עצה, וואס ווער עס נוצט די עצה - ווערט געהאלפן; מענטשן זאגן אז זיי זעען אפענע ישועות, עס איז בדוק ומנוסה, עס איז וואונדערליך, די עצה קאסט נישט קיין געלט, עס איז בחנם, די עצה איז התבודדות; מען זאל דערציילן פאר'ן אייבערשטן וואס עס גייט אריבער, ווי שווער עס איז ווען מען זעט אלעס שווארץ, ווי שווער עס איז ווען מען האט זיך נישט ליב, און מען בעט אים ער זאל העלפן מען זאל ארויסגיין פון עצבות און מרה שחורה צו ששון ושמחה.

אין יעדנפאלס זאלט איר דאס געדענקען, נישט צו זאגן פאר אייער מאן: "איך בין עקלדיג", "איך בין שלעכט"; ווייל עס קען ווערן אפגעקילט דאס ליבשאפט צווישן אייך.

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

שיין מברר געווען די הלכה אזוי קלאר

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת אחרי קדושים, ט' אייר, שנת תשפ"א לפרט קטן

לקבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

איך האב מעין געווען אין די תשובה וואס דו האסט געשריבן אויפ'ן פשרות פון די פילטער וואס די וואסער בלייבט אין מקנה; דו ווייזט אויף אז זוחלין איז נאר ווען עס גייט ארויס, און אפילו מען וועט זאגן אז זוחלין איז אויך אינעם פלאץ אליינס, איז אבער דא אנדערש, ווייל עס איז פונעם עלעקטערישן כח וכו'.

איך האב זייער הנאה געהאט צו זען ווי שיין דו האסט מברר געווען די

הַלְכָה אַזוּי קְלָאָר. אויב אײַךְ קֶען בַּעַטֵן זאַלסט מיר שײַקן אַלע דײַנע
חידושים; אײַךְ האָב זײער הנָאָה צו זען ווי דו בויסט אַ תְּשׁוּבָה פון אָנהײב,
פון די גמרא, ראשונים און אחרונים, ביז הַלְכָה לְמַעֲשֶׂה.

אַגב, מוהרא"ש האט מיר פֿמה פֿעמים געזאָגט אײַךְ זאל יעדן טאָג
לערנען לְכָל הַפְּחוֹת דְּרֵי תְּשׁוּבוֹת פון ספרי שאלות ותשובות, ווייל דאס
שארפט אויס די מח.

דער אייבערשטער זאל העלפֿן זאַלסט האָבן הצלחה אין אַלע ענינים.

...

אין זכות פון אוועקווארפֿן די אינטערנעט, וועט איר זוכה

זיין צו קינדער

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת אחרי קדושים, י' אייר, שנת תשפ"א לפֿרט
קטן

לְכָבוֹד מְשַׁפַּחַת ... שְׂיִחָיו

יעצט הער אײַךְ די גוטע נײַעס אז איר בײַדע, סײַ ... און סײַ איר האָבן
בײַדע אָפֿגעמאַכט אַוועק צו וואַרפֿן די אינטערנעט; איר האט געמאַכט די
בעסטע שרײַט פֿאַר אײַער לעבן און פֿאַר אײַערע דורות העתידיים.

אין דעם זכות וואונטש אײַךְ אײַךְ איר זאַלט שוין בְּקָרוֹב נִפְקָד ווערן
בזרע של קיימא, איר זאַלט זען ליכטיגע דורות.

אײַךְ ווײַס אז עס וועט אײַךְ בַּאֲלֵד צוריק צײַען אַהײַן; ווען מען טוט אַ
גוטע שרײַט מײַנט נישט אז מען גײַט אַלץ זײַן שטאַרק, אָפֿשׂר וועט איר אײַן
טאָג טראַכטן 'וואס איז אזוי שְׁלֵעכֿט צו האָבן אינטערנעט?' אָפֿשׂר וועט
אַרײַנקומען די אַלטע גליסטעניש, עס וועט צײַען אײַךְ צוריק; זאַלט איר
געדענקען אז בזכות די גוטע קבֿלה וועט איר זוכה זײַן צו נִפְקָד ווערן מיט
קינדער, און אויב איר וועט נישט האָבן אין שטוב די אַלע פֿלים און בײַ די
אַרבעט וועט איר האָבן נאַר אַ געפֿילטערטע אינטערנעט - וועט איר האָבן
ערליכע קינדער, בָּנִים צדיקים.

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

דאס גרויסקייט פון איבערטייטשן דעם גליון אין ענגליש

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת אחרי קדושים, 'י אייר, שנת תשפ"א לפרט
קטן

מרת ... תחזי, קרית ברסלב

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

איר קענט זיך נישט פארשטעלן דאס גרויסקייט פון איבערטייטשן דעם
גליון אין ענגליש; איך הער פון די מפיצים ווי מען צוכאפט עס, מענטשן
זאגן אז דאס איז זייער גאנצע חיות, דאס מאכט זיי א טעם אין שבת קודש.
עס זענען דא צענדליגער גליונות אין די שולן, אבער דער גליון היכל
הקודש איז א דבר השווה לכל נפש; עס איז נישט קיין טיפע תורות, עס איז
פשוט לופט צום לעבן; לופט דארפן אלע, נישט קיין חילוק א למדן אדער
א פשוטער מענטש, א מאן אדער א פרוי, יונג אדער אלט - אלע זענען זיך
מחזי מיט דעם גליון.

זעט עס זאל זיין גרייט פון אייער זייט ווי פריער; פרייטאג איז נישט
קיין צייט צו אנגרייטן דעם גליון, אז מען רופט אייך פרייטאג איר זאלט
פאררעכטן דעם גליון וכו' - זאלט איר זיך נישט צוטון מאכן.

איך האף איר וועט זיך אליינס אויסלערנען צו מגיה זיין, אזוי וועט איר
נישט דארפן צוקומען צו אנדערע און עס וועט קענען זיין גרייט אין צייט.

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

אז מען דערהאלט זיך קומט מען אן צו שיינע זאכן

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת קודש פרשת אחרי-קדושים, י"א אייר, שנת תשפ"א לפרט קטן לכבוד מיינע טייערע חברים, אנשי שלומינו תלמידי היכל הקודש ירושלים, ה' עליהם יחיו

די וואך קומט א גאר פרייליכע וואך, בפרט פאר די אָרץ ישׂראל דיגע אידן; מיר האבן די וואך דעם יום טוב ל"ג בעומר. איך האף נאך צו באקומען א רשות צו קענען קומען, איך האב נישט אויפגעגעבן, איך פרויביר נאכאלץ צו באקומען א רשות צו קענען זיין ל"ג בעומר ביי רבי שמעון, איך וועל אייך לאזן וויסן אויב איך קום.

וואס דארפן מיר ארויסנעמען פון אזעלכע גרויסע טעג? מיר ווייסן אלע וואס איז אריבער אויף רבי שמעון בר יוחאי, די רומים האבן אים געוואלט הרג'ען, ער איז געווען דרייצן יאר באהאלטן אין א הייל מיט זיין זון, קוקט צו וואס מען איז זוכה אז מען דערהאלט זיך; אמאל האט רבי נתן גערעדט מיט אנשי שלומינו אז מען דארף זיך דערהאלטן מיט אלע כחות, ווייל אויף יעדן איינעם גייט אריבער שווערע ביטערע נסיונות; אינמיטן רעדן האט ער זיך צופייערט און געזאגט: "פארנואס איז רבי שמעון בן יוחאי געווען רבי שמעון בן יוחאי? ווייל ער האט געהאט די מאס התחזקות! פארנואס איז דער אר"י הקדוש געווען דער אר"י הקדוש? ווייל ער האט געהאט די מאס התחזקות! פארנואס איז דער בעל שם טוב הקדוש געווען דער בעל שם טוב הקדוש? ווייל ער האט געהאט די מאס התחזקות! פארנואס איז דער הייליגער רבי געווען דער הייליגער רבי? ווייל ער האט געהאט די מאס התחזקות! און פארנואס בין איך וואס איך בין? ווייל איך האב די מאס התחזקות"; אז מען דערהאלט זיך קומט מען אן צו שיינע זאכן.

מען פרויבירט אויס יעדן איינעם בזה העולם, יעדער איינער גייט אריבער שווערע ביטערע נסיונות, אלץ ווייל מען וויל זען אויב דער מענטש וועט זיך דערהאלטן, אויב ער וועט בלייבן שטארק ביי די אמונה, און אז מען דערהאלט זיך איז מען זוכה צו קומען צו די גרעסטע דרגא.

בִּי רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאֵי אִיז גְּעוֹוֶען לִיבְשֵׁאפֶט, "אַנְן בְּחִיבוּתָא תְּלִיא (זוהר הקדוש נשא קכח).", רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאֵי הָאט גְּעִזְאָגֶט: "אוּנְזַעַר זַאָף אִיז לִיבְשֵׁאפֶט"; דְּעַרְפֵּאָר הָאבֶן זִי זֹכָה גְּעוֹוֶען צו די גְּרוֹיֶסע מְדַרְיגוֹת, צו די גְּרוֹיֶסע קְדָשׁוֹת; אויב מִיר וועלן זיך האלֶטן אינאַיינעם וועלן מִיר קוּמֶען צו די גְּרַעסְטֶע דְּרַגוֹת.

וואס זאל איך אײך זאָגן טײַעֲרַע בְּרִידְעַר פֿון יְרוּשָׁלַיִם, אַז אִיר וועט קוֹקֵן אײנער אויפֿ'ן צווייטן מיט לִיבְשֵׁאפֶט, מָען וועט זיך ליב הָאבֶן, מָען וועט זיך פֿאַרְגִינֶען - וועט אִיר מְצַלִיחַ זײן.

אַזוי אויך אין שְׁטוּב, אַז מֵאן און ווייב לְעבֶן בְּשָׁלוֹם, מָען אִיז זיך מוֹחֵל אײנער דָּעם צווייטן - אִיז דָּא די שְׂכִינָה הַקְּדוּשָׁה אין שְׁטוּב, דְּעִמָּאֵלֶט אִיז דָּא אַלֶע בְּרָכוֹת אין שְׁטוּב, און פֿאַרְקַעֲרֶט, אויב אִיז דָּא מְחֻלְקֶת - ווערֶט אַלֶעס חָרוּב.

אַ פֿרײליכן שְׁבֵת.

...

